

Effektmåling med fokus på recidiv

En devaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet

Resumé

I 2018 indgik den daværende regering (Venstre, Det konservative Folkeparti og Liberal Alliance), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti en ”Aftale om en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet – alle handlinger har konsekvenser”. Et af tiltagene i reformen var lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, herunder etableringen af et Ungdomskriminalitetsnævn, der trådte i kraft 1. januar 2019. Formålet med loven er at forebygge ungdomskriminalitet ved et Ungdomskriminalitetsnævn, der skal fastlægge målrettede individuelle forebyggende indsatser for børn og unge i alderen 10 til 17 år. Ungdomskriminalitetsnævnet har til opgave at træffe afgørelser i sager vedrørende børn og unge i alderen 10-17 år, som er mistænkt¹ eller dømt for personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet.

Justitsministeriets Forskningskontor har tilrettelagt et evalueringsprogram med seks delevalueringer. Tidligere er fem delevalueringer offentliggjort.² Denne rapport vedrører den sjette delevaluering.

Formålet med indeværende delevaluering er at belyse den kriminalpræventive effekt af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. For at få et større indblik i recidivet blandt børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, indeholder denne rapport ligeledes deskriptive analyser af recidivets karakter og omfang.

Denne undersøgelse udgør den første af to effektmålinger. Den anden effektmåling forventes at udkomme i 2024. Foruden ny kriminalitet forventes det, at den kommende evaluering vil undersøge effekten af Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til børnenes/de unges skoletilknytning.

Indeværende undersøgelse foretages på nuværende tidspunkt med henblik på at imødekomme en interesse for, at den kriminalpræventive effekt af Ungdomskriminalitetsnævnet undersøges hurtigst muligt. I den forbindelse skal det bemærkes, at effektmålinger kræver tid, da den indsats, der skal måles effekt af, først skal gennemføres, hvorefter der skal følge en

¹ Begrebet ”mistænkt” anvendes for børn og unge under den kriminelle lavalder i den situation, hvor politiet på baggrund af en efterforskning anser det for tilstrækkeligt bevist, at den rette gerningsperson er fundet.

² Rapporten *Nævnsmødet. En delevaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet* er offentliggjort i maj 2021, rapporterne *Screening og henvisning. En delevaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet* samt *Ungefaglige undersøgelser og indstillinger. En delevaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet* er begge offentliggjort i december 2021. Rapporten *Udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager. En delevaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet* er offentliggjort i juni 2022, og sluttelig er rapporten *Antallet af behandlede sager og indholdet i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser. En delevaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet* offentliggjort i april 2023.

tidsperiode, i hvilken effekten kan måles (observationsperiode). At effektmålinger kræver tid – sammenholdt med at denne første effektmåling gennemføres hurtigst muligt – indebærer, at der i indeværende undersøgelse er foretaget nogle afgrænsninger, herunder at det ikke vil være alle børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, som er omfattet af undersøgelsen, ligesom observationsperioden er relativ kort. Dette betyder, at resultaterne fra denne undersøgelse skal betragtes med visse forbehold.

Analyserne i undersøgelsen er baseret på forskellige datakilder, herunder dataudtræk fra henholdsvis Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat, ungekriminalforsorgen, Rigspolitiet, Det Centrale Kriminalregister og registerdata fra Danmarks Statistik.

Recidiv – effektmåling

De børn og unge, der indgår i effektmålingen i indeværende undersøgelse (også betegnet ”eksperimentalgruppen”), er I) henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af personfarlig kriminalitet,³ II) har fået sagen behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og III) har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020. Om børnene/de unge begår ny kriminalitet, måles i ét år, *efter* nævnsmødet for de børn og unge, som får en afgørelse om hverken forbedringsforløb eller straksreaktion, og for de øvrige børn/unge måles recidiv i ét år, *efter* de har afsluttet forbedringsforløb.⁴ I indeværende undersøgelse anvendes to afgrænsninger af recidiv: I) mistanker/sigtelser for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, knivloven og/eller våbenloven og II) mistanker/sigtelser for personfarlig kriminalitet. Disse afgrænsninger betyder både, at kun en del af alle de børn og unge, der har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, vil indgå i undersøgelsen, og at de kan have begået ny kriminalitet, som ikke er omfattet af målingen. Sidstnævnte gør sig blandt andet gældende, hvis den ny kriminalitet er begået uden for observationsperioden.

I effektmålingen undersøges det, om børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet (”eksperimentalgruppen”), har en mindre recidivrisiko end børn og unge, som har begået tilsvarende kriminalitet og er inden for samme aldersgruppe, men som ikke har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, da den pågældende kriminalitet er begået, inden Ungdomskriminalitetsnævnet blev etableret (betegnes ”kontrolgruppen”). I denne måling tages der ved brug af logistisk regressionsanalyse højde for forskelle, der måtte være mellem grupperne, hvad angår øvrige forhold, som kan være af betydning for

³ Eksperimentalgruppen omfatter ikke børn og unge, som er henvist til nævnet på grund af anden alvorlig kriminalitet, da det ikke er muligt at konstruere en kontrolgruppe tilsvarende disse børn og unge. Dette skyldes, at børn/unge, som er mistænkt/dømt for anden alvorlig kriminalitet, alene skal henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis barnet/den unge i øvrigt har risikofaktorer, der gør vedkommende særligt udsat for at begå yderligere kriminalitet, og at denne vurdering foretages konkret for hvert barn/hver ung. En tilsvarende vurdering er ikke mulig at foretage ud fra registeroplysninger.

⁴ Dette betyder, at kriminalitet begået af børnene/de unge, mens de er underlagt et forbedringsforløb, ikke indgår i opgørelserne.

recidivrisikoen. Heri indgår alene udvalgte forhold, som fremgår af registre. Der kan naturligvis eksistere andre forhold, som ikke kan udelukkes at være af betydning, herunder registrerede forhold, men også faktorer der ikke fremgår af registre, såsom børnenes/de unges sociale kompetencer eller forældrenes indstilling.

En sammenligning viser, at andelen, der begår ny kriminalitet, er større blandt børn og unge i kontrolgruppen end i eksperimentalgruppen, dog er forskellen alene statistisk signifikant for de 10-14-årige:

		Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
10-14 år	Eksperimentalgruppe	23 %	13 %
	Kontrolgruppe	35 %	20 %
15-17 år	Eksperimentalgruppe	32 %	19 %
	Kontrolgruppe	37 %	23 %

Effektmålingen foretages opdelt efter henholdsvis aldersgruppe (10-14-årige og 15-17-årige) og efter recidivkriteriet (recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser samt til personfarlig kriminalitet). Observationsperioden for ny kriminalitet er i alle tilfælde ét år, og der anvendes to forskellige starttidspunkter for, hvornår ny kriminalitet måles for kontrolgruppen.⁵ Samlet set foretages fire analyser for hver aldersgruppe.

Resultaterne fra regressionsanalyserne viser:

Når der *ikke* er taget højde for (udvalgte) forskelle mellem eksperimental- og kontrolgrupperne:

- at 10-14-årige, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, har en statistisk signifikant lavere risiko for recidiv til *straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser* og til *personfarlig kriminalitet* end 10-14-årige, som ikke har fået en sag behandlet af nævnet. Dog viser en af de fire analyser alene en tendens til statistisk signifikant forskel.
- at der ikke er statistisk signifikante forskelle i recidivrisikoen for de 15-17-årige.

⁵ For børnene/de unge i kontrolgruppen anvendes to forskellige starttidspunkter for observationsperioden: I) tidspunktet, hvorpå det kunne forventes, at barnets/den unges nævnsmøde ville have været afholdt, såfremt de skulle have haft en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet ('det estimerede nævnsmødetidspunkt'), og II) tidspunktet, hvorpå observationsperioden gennemsnitligt set startes for eksperimentalgruppen målt fra gerningsdatoen ('den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppe'). Årsagen til, at der anvendes to starttidspunkter for observationsperioden er, at det ikke er muligt at starte observationsperioden på et tidspunkt, der er identisk med starttidspunktet for eksperimentalgruppen. De to estimerede tidspunkter udgør forsøg på at imødekomme dette. De to estimerede starttidspunkter udgør desuden forsøg på at imødekomme, at recidivrisikoen varierer over tid (målt fra seneste lovovertrædelse) og efter personens alder, samt kan afhænge af en igangværende indsats.

Når der *er* taget højde for (udvalgte) forskelle mellem eksperimental- og kontrolgrupperne:

- at 10-14-årige, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, har en statistisk signifikant lavere risiko for recidiv til *straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser* end 10-14-årige, som ikke har fået en sag behandlet af nævnet. Dog viser en af de to analyser alene en tendens til statistisk signifikant forskel.
- at der ikke ses øvrige statistisk signifikante effekter, herunder hverken for 10-14-årige for så vidt angår recidiv til personfarlig kriminalitet, eller for de 15-17-årige for så vidt angår recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser samt til personfarlig kriminalitet. Disse resultater gør sig gældende uanset starttidspunktet for kontrolgruppens observationsperiode.

Samlet set er det ud fra ovenstående vanskeligt at komme med entydige konklusioner om Ungdomskriminalitetsnævnets kriminalpræventive effekt. Resultaterne peger i retning af en positiv kriminalpræventiv effekt for de 10-14-årige og ingen effekt for de 15-17-årige. Der er dog en del forbehold knyttet til disse resultater:

- Recidivet er kun målt over en etårig periode. Dette gælder for både eksperimental- og kontrolgruppen, men det er en kort periode at måle ny kriminalitet over, og resultaterne kan vise sig anderledes, når recidivet måles over en længere periode.
- Det er ikke alle børn og unge, der har fået en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, som har afsluttet deres forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020. Disse børn og unge indgår derfor ikke i eksperimentalgruppen i denne effektmåling. Da andelen, der recidiverer i denne gruppe, er større end andelen, der recidiverer i eksperimentalgruppen, kan de overordnede resultater vise sig anderledes i en effektmåling, som inkluderer flere af de børn og unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet.
- Flere af resultaterne viser, at recidivet er mindre blandt eksperimentalgruppen til sammenligning med kontrolgruppen, men ikke statistisk signifikant mindre. Idet resultatet af signifikans både afhænger af, hvor stor en forskel der er mellem resultaterne, men også af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne, vil en måling, der inkluderer flere børn og unge, kunne give andre resultater.
- Analysen undersøger effekten af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, dvs. samme år som nævnet blev etableret. At inkludere børn og unge, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet på tværs af flere og senere år, ville bidrage med mere solide resultater, idet en ny indsats i opstartsfasen kan være præget af implementeringsudfordringer eller lignende, som kan have betydning for indsatsens effekt.
- Andre undersøgelser har vist, at der generelt har været en lavere forekomst af kriminalitet i perioder med nedlukninger grundet COVID-19-pandemien. Det er derfor værd at bemærke, at observationsperioden for recidiv for børnene/de unge i eksperimentalgruppen falder sammen med perioder med nedlukninger grundet COVID-19-pandemien, mens dette ikke er tilfældet for kontrolgruppen. Justitsministeriets Forskningskontor har i den forbindelse lavet en recidivanalyse for den generelle ungdomskriminalitet. Denne viser, at hvor 42 pct. af de 10-17-årige, der er registreret for at have begået en straffelovsovertrædelse i 2019, recidiverer til en straffelovsovertrædelse i løbet af de efterfølgende to år, var den tilsvarende andel

43 pct. for henholdsvis 2017 og 2018. Der ses således *ikke* at være en markant forskel i recidivandelen, når det generelle ungdomskriminalitetsbillede betragtes henholdsvis før og under COVID-19.

- Under dele af COVID-19-nedlukningerne i Danmark var det ikke tilladt for ungekriminalforsorgen at mødes fysisk med børnene/de unge for at afholde tilsynssamtaler. I disse perioder blev der i stedet afholdt telefoniske tilsynssamtaler. Dette kan have haft en indvirkning på relationsdannelsen mellem de ungetilsynsførende og børnene/de unge, hvilket igen kan betyde, at intensiteten af indsatsen i en periode under COVID-19 kan have været formindsket. Hyppigheden af tilsynssamtalerne har dog været uændret.

Den kommende effektmåling, som forventes at udkomme i 2024, vil kunne spænde over en længere tidsperiode og forventes derved at kunne imødekomme flere af disse problematikker, således at resultaterne derfra vil være forbundet med færre af disse forbehold.

Recidiv – udvalgte resultater fra de deskriptive analyser

- I) Analyser baseret på *alle* børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, hvor recidiv måles i hele perioden, fra at de enkelte børn/unge har fået sagen behandlet på et nævnsmøde og frem til 31. december 2021, viser at:
- Andelen, der recidiverer til henholdsvis straffelovs- og/eller særlovskriminalitet samt personfarlig kriminalitet, er størst blandt de børn/unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet for *anden alvorlig kriminalitet* (hvor 77 pct. recidiverer til straffelovs- og/eller særlovskriminalitet, og 52 pct. recidiverer til personfarlig kriminalitet), og mindst blandt de børn/unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet for *personfarlig kriminalitet med afgørelse uden forbedringsforløb og/eller straksreaktion* (hvor 36 pct. recidiverer til straffelovs- og/eller særlovskriminalitet, og 20 pct. recidiverer til personfarlig kriminalitet).
 - blandt de børn/unge, som er recidiveret til straffelovs- og/eller særlovskriminalitet i perioden, er 75 pct. recidiveret mere end én gang hertil. Tilsvarende andel for så vidt angår børn og unge, som er recidiveret til personfarlig kriminalitet, er 60 pct.
 - Blandt alle de børn/unge, som har begået ny kriminalitet i perioden, er omtrent en fjerdedel recidiveret inden for tre måneder efter observationsperiodens start.
- II) Analyser – hvor alene en afgrænset del af de børn og unge, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, indgår,⁶ ligesom også recidiv måles i en afgrænset periode⁷ – viser, at andelen, der recidiverer:

⁶ Alene børn og unge, der har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020, er inkluderet.

⁷ Recidiv måles i en periode på ét år efter nævnsmødet for de børn og unge, som får en afgørelse om hverken forbedringsforløb eller straksreaktion, og for de øvrige børn/unge måles recidiv i en periode på ét år efter de har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner.

- er større blandt de 15-17-årige end de 10-14-årige.⁸
- er større blandt drenge end blandt piger (gælder alene recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser).
- ikke adskiller sig statistisk signifikant, når der opdeles efter børnenes/de unges herkomst.
- er større blandt børn og unge, der *var* anbragt uden for hjemmet forud for nævns-mødet, end blandt børn og unge, der *ikke var*.
- er større blandt børn og unge med flere end én forudgående straffelovsovertrædelse end blandt børn og unge med én forudgående straffelovsovertrædelse.
- er større blandt børn og unge med debutalderen 10-12 år end blandt dem med debutalderen 13-17 år (gælder alene recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser).
- er større blandt børn og unge *med* forudgående kontakt til psykiatrien end børn og unge *uden* forudgående kontakt til psykiatrien.

En række af opgørelserne vedrører alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Disse viser blandt andet, at andelen, der recidiverer:

- er større blandt børn og unge, som har modtaget en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet om anbringelse uden for hjemmet, end blandt børn og unge, der ikke har modtaget en sådan afgørelse (gælder alene recidiv til personfarlig kriminalitet).
- er større blandt børn og unge med høj tilsynsfrekvens end blandt dem med lav tilsynsfrekvens (gælder alene recidiv til straffelovs- og særlovsovertrædelser).
- ikke adskiller sig statistisk signifikant, når der opdeles efter I) om børnene/de unge har overholdt alle deres kontroller eller ej, II) om børnene/de unge har unddraget sig tilsyn eller ej eller III) længden på børnenes/de unges tilsynsforløb.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der for ovenstående resultater er tale om sammenhænge, der ikke nødvendigvis er kausale. Eksempelvis kan det ikke ud fra ovenstående konkluderes, at en anbringelse uden for hjemmet fører til en øget recidivrisiko, men alene at børn og unge, der har været – og måske fortsat er anbragt uden for hjemmet – begår mere gentagen kriminalitet, end de øvrige børn og unge gør.

⁸ Dette er alderen på gerningstidspunktet for den lovovertrædelse, som førte til henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet.

Indhold

1	Indledning	10
2	Datamateriale	15
2.1	Datamateriale fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat	15
2.2	Datamateriale fra ungekriminalforsorgen	15
2.3	Datamateriale fra Rigspolitiet	16
2.4	Datamateriale fra Det Centrale Kriminalregister	16
2.5	Registeroplysninger fra Danmarks Statistik	16
3	Undersøgellesdesign	17
3.1	Effektmåling	17
3.1.1	Afgrænsning af eksperimental- og kontrolgruppe	18
3.1.2	Recidivkriterier og observationsperiode	20
3.1.3	Oversigt	24
3.1.4	Kontrolvariable og modelsøgning	24
3.2	Deskriptive analyser	26
3.2.1	Afgrænsning, recidivkriterier og observationsperiode	26
3.2.2	Oversigt	28
3.3	Statistisk signifikans	28
4	Analyser af recidiv	30
4.1	Recidiv blandt alle børn/unge, som har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019	30
4.2	Sammenligning mellem børn/unge, som henholdsvis <i>har</i> og <i>ikke har</i> afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020	33
4.3	Recidiv blandt børn/unge, som har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020	34
4.3.1	Alder ved indeksgerning	36
4.3.2	Køn	38
4.3.3	Herkomst	39
4.3.4	Anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet	40
4.3.5	Straffelovsovertrædelser forud for nævnsmøde	41
4.3.6	Debutalder for straffelovsovertrædelse	42
4.3.7	Kontakt til psykiatrien forud for nævnsmødet	43
4.3.8	Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet	45
4.3.9	Antal øvrige foranstaltninger i forbedringsforløb	46
4.3.10	Overholdte kontroller	47
4.3.11	Unddragelse af tilsyn	48
4.3.12	Længde af tilsynsforløb	49
4.3.13	Tilsynsfrekvens	50

5	Sammenligning af eksperimental- og kontrolgruppe	52
6	Effektmåling	54
6.1	10-14-årige: Recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	55
6.2	10-14-årige: Recidiv til personfarlig kriminalitet	57
6.3	15-17-årige: Recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	59
6.4	15-17-årige: Recidiv til personfarlig kriminalitet	61
7	Bilag 1 – Karakteristika anvendt i deskriptiv analyse	63
8	Bilag 2 – Kontrolvariable anvendt i effektmåling	67

I 2018 indgik den daværende regering (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti en "Aftale om en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet – alle handlinger har konsekvenser" (herefter ungdomskriminalitetsreformen).⁹ Reformens formål er at styrke og nytænke indsatsen mod ungdomskriminalitet.

På baggrund af reformen trådte lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (herefter ungdomskriminalitetsloven) i kraft 1. januar 2019. Formålet med loven er at forebygge ungdomskriminalitet ved et Ungdomskriminalitetsnævn, der skal fastlægge målrettede individuelle forebyggende indsatser for børn og unge i alderen 10 til 17 år. Ungdomskriminalitetsnævnet består overordnet af en dommer samt en repræsentant fra henholdsvis politiet og kommunen, der har til opgave at træffe afgørelser i sager vedrørende børn og unge i alderen 10-17 år, som er mistænkt¹⁰ eller dømt for personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet.

De indsatser, som nævnet kan fastlægge over for barnet/den unge, kan bestå af et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion. Et forbedringsforløb omfatter en eller flere foranstaltninger, herunder eksempelvis anbringelse uden for hjemmet. Forbedringsforløbet fastsættes i form af en handleplan med en varighed på op til to år.¹¹ En straksreaktion kan bestå i, at barnet eller den unge skal bidrage til at genoprette forrettet skade eller deltage i andre aktiviteter med genoprettende formål, herunder udføre samfundsnyttigt arbejde. Reglerne for indsatserne er indeholdt i §§ 12-18 i ungdomskriminalitetsloven.

Ungdomskriminalitetsloven finder anvendelse for børn og unge i alderen 10-17 år, som har opholdstilladelse eller i øvrigt fast, lovligt ophold i Danmark. For de 15-17-årige gælder, at de skal være idømt en betinget eller ubetinget dom for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, herunder overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven. Det er i forbindelse med retssagen, at domstolene, efter påstand fra anklagemyndigheden, træffer afgørelse om at henvise sagen til Ungdomskriminalitetsnævnet. For de 10-14-årige gælder, at de skal være mistænkt for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet defineret på samme vis som ovenfor. Denne gruppe henvises af politiet. De børn og unge, der henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af anden alvorlig

⁹ Se aftaleteksten: <https://www.regeringen.dk/publikationer-og-aftaletekster/aftale-om-en-reform-af-indsatsen-mod-ungdomskriminalitet/>

¹⁰ Begrebet "mistænkt" anvendes for børn og unge under den kriminelle lavalder i den situation, hvor politiet på baggrund af en efterforskning anser det for tilstrækkeligt bevist, at den rette gerningsperson er fundet.

¹¹ For børn og unge i alderen 10 til 14 år kan forbedringsforløbet i helt særlige tilfælde have en varighed af op til fire år.

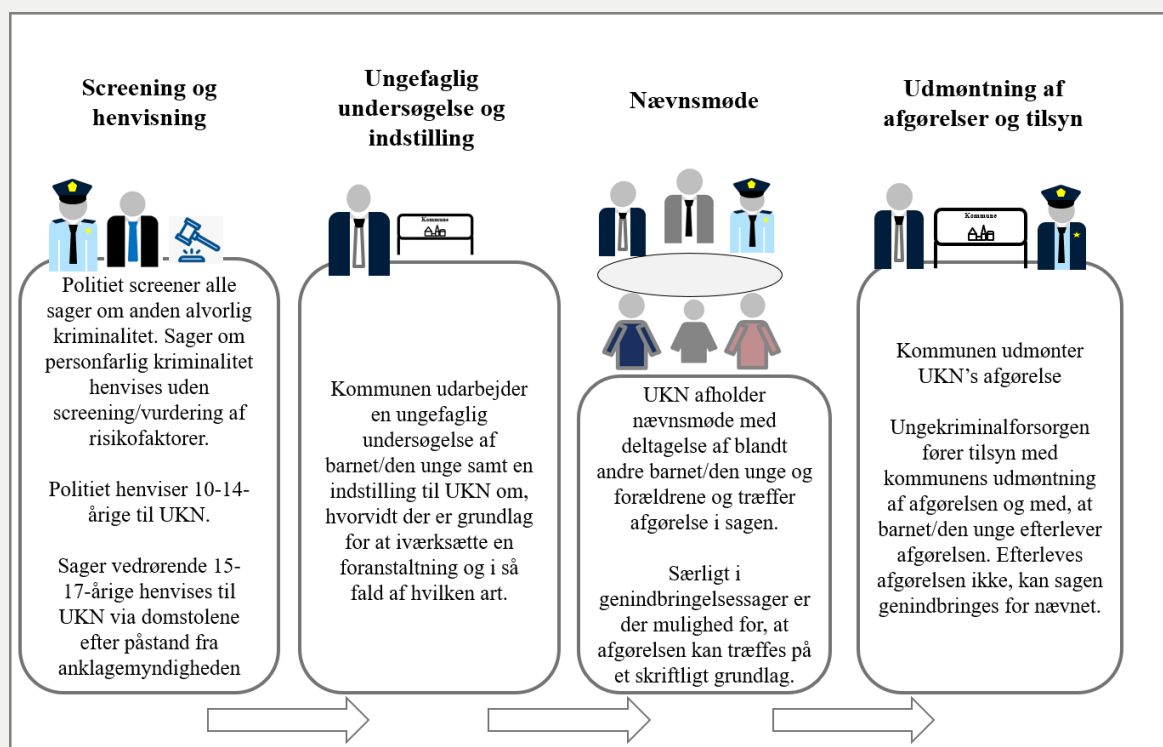
kriminalitet, skal i tilknytning hertil vurderes som værende i særlig risiko for at begå yderligere kriminalitet.¹²

Ungekriminalforsorgen skal føre tilsyn med, at børn og unge, der har fået en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet om en straksreaktion og/eller et forbedringsforløb, efterlever nævnets afgørelse. Dette indebærer blandt andet, at barnet/den unge og forældremyndighedsindehaverne skal deltage i tilsynssamtaler hos ungekriminalforsorgen og modtage besøg af ungekriminalforsorgen, jf. ungdomskriminalitetslovens § 48. Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med barnet/den unge i den periode, hvor barnet/den unge er underlagt foranstaltninger fastsat i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. § 5 i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse (herefter 'bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn').¹³

Nedenstående figur viser sagsforløbet i forenklet form.

Figur 1.

Forenklet illustration af sagsforløbet i sager, der behandles i Ungdomskriminalitetsnævnet.

¹² Screeningen af sager vedr. anden alvorlig kriminalitet er beskrevet yderligere i delevalueringen [Screening og henvisning](#).

¹³ Ungekriminalforsorgens tilsyn er beskrevet yderligere i delevalueringen [Udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager](#).

Det fremgår af den ovenfor nævnte aftale, at der – når reformen er fuldt implementeret og har virket i en passende periode – skal igangsættes en evaluering, der mere overordnet evaluerer resultaterne af indsatsen over for de børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, herunder i forhold til recidiv. På denne baggrund har Justitsministeriets Forskningskontor tilrettelagt et evalueringsprogram, der skal afdække forskellige faser og aspekter ved Ungdomskriminalitetsnævnet.

Evalueringsprogrammet omfatter seks devalueringer, som fokuserer på I) screening og henvisning til nævnet, II) ungefaglige undersøgelser og indstillinger, III) nævnsrådet, IV) udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager, V) effektmåling(er) vedrørende recidiv og VI) opfølgning på reformens økonomiske konsekvenser. De fire første devalueringer er offentliggjort i 2021 og 2022, mens den sidste er offentliggjort i april 2023.¹⁴

Formålet med det samlede evalueringsprogram er at belyse centrale aktørers positive og negative erfaringer med Ungdomskriminalitetsnævnet samt at vurdere, i hvilken udstrækning praksis i forbindelse med Ungdomskriminalitetsnævnet imødekommer de formål, som var baggrund for etableringen af nævnet.

Formålet med indeværende devaluering er at belyse den kriminalpræventive effekt af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. Denne effektmåling laves ved at sammenligne omfanget af ny kriminalitet begået af henholdsvis børn/unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet (eksperimentalgruppen), og børn og unge, der før oprettelsen af Ungdomskriminalitetsnævnet begik kriminalitet, som ville have medført en henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet (historisk kontrolgruppe). For at få et større indblik i recidivet blandt børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, indeholder denne rapport ligeledes deskriptive analyser af recidivets karakter og omfang.

Denne undersøgelse udgør den første af to effektmålinger. Den anden effektmåling forventes at udkomme i 2024. Indeværende undersøgelse foretages på nuværende tidspunkt med henblik på at imødekomme en interesse for, at den kriminalpræventive effekt af Ungdomskriminalitetsnævnet undersøges hurtigst muligt. I den forbindelse skal det bemærkes, at effektmålinger kræver tid, da den indsats, der skal måles effekt af, først skal gennemføres, hvorefter der skal følge en tidsperiode, i hvilken effekten kan måles (observationsperiode). At effektmålinger kræver tid, sammenholdt med at denne første effektmåling gennemføres hurtigst muligt, betyder, at der i denne undersøgelse er foretaget nogle afgrænsninger, herunder at det ikke vil være alle børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, som er omfattet af indeværende undersøgelse, ligesom observationsperioden vil være relativt kort. Eksperimentalgruppen er i denne undersøgelse afgrænset til at bestå af børn/unge, der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af personfarlig kriminalitet, som har fået sagen behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle

¹⁴ Se devalueringerne på Justitsministeriets hjemmeside: <https://www.justitsministeriet.dk/forskning/>

forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020. Observationsperioden for recidiv er ét år fra datoen for nævnsmøde eller – for de børn/unge, som har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion – ét år fra børnene/de unge har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner og tilsynet ved ungekriminalforsorgen er ophørt.¹⁵ Disse afgrænsninger¹⁶ betyder – foruden, at det ikke vil være alle børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, som indgår i undersøgelsen – at recidivrisikoen for de børn og unge, der er omfattet af undersøgelsen, er underestimeret.

I den kommende effektmåling forventes det – på grund af udvidelsen af tidsperioden fra, at Ungdomskriminalitetsnævnet blev etableret til udarbejdelse af evalueringen – at flere børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, vil kunne indgå – samt at observationsperioden for recidiv vil kunne blive udvidet til at omfatte to år, hvilket kan imødekomme dele af den ovenfor nævnte underestimering af recidiv. Foruden recidiv er det forventet, at den kommende evaluering vil undersøge effekten af Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til børnenes/de unges skoletilknytning.

Angående COVID-19-nedlukningerne i Danmark kan det bemærkes, at andre undersøgelser har vist, at der generelt har været en lavere forekomst af kriminalitet i disse perioder.¹⁷ Derfor er det værd at bemærke, at observationsperioden for recidiv for børnene/de unge i eksperimentalgruppen falder sammen med nedlukning af samfundet grundet COVID-19, mens dette ikke er tilfældet for kontrolgruppen. Justitsministeriets Forskningskontor har i den forbindelse lavet en recidivanalyse for den generelle ungdomskriminalitet. Denne viser, at hvor 42 pct. af de 10-17-årige, der er registreret for at have begået en straffelovsovertrædelse i 2019, recidiverer til en straffelovsovertrædelse i løbet af de efterfølgende to år, var den tilsvarende andel 43 pct. for henholdsvis 2017 og 2018. Der ses således ikke at være en markant forskel i recidivandelen, når det generelle ungdomskriminalitetsbillede betragtes henholdsvis før og under COVID-19.

Det bemærkes desuden, at under dele af COVID-19-nedlukningerne i Danmark var det ikke tilladt for ungekriminalforsorgen at mødes fysisk med børnene/de unge for at afholde tilsynssamtaler. I disse tilfælde blev der i stedet afholdt telefoniske tilsynssamtaler. Dette kan have

¹⁵ Dette betyder, at kriminalitet begået af børnene/de unge, mens de er underlagt et forbedringsforløb, ikke indgår i opgørelserne.

¹⁶ Også andre afgrænsninger og valg vil være med til at påvirke omfanget af ny kriminalitet, der indgår i undersøgelsen, herunder eksempelvis at det er sat som betingelse, at både gerningsdatoen og datoen for mistanken/sigtelsen skal placere sig inden for observationsperioden for at indgå i opgørelsen.

¹⁷ Se bl.a.: Balvig, Flemming, & Holmberg, Lars. (2021). Ringstedforsøget. Anno 2020. AFFORD; Ejrnæs, Anders, Scherg, Rune Holst, Cold, Adam Elias Effersøe, & Staunstrup, Jan. (2021). Natteliv og vold: En geografisk analyse af udviklingen i nattelivsrelateret vold under coronapandemien (8773492116). Roskilde Universitet; Kruize, Peter, & Kyvsgaard, Britta. (2021). Effekten af COVID-19 pandemien på indbrud i privat beboelse. Center for Kriminalitetsanalyse; Mannov, Jonas, Østergaard, Christian, & Minke, Linda Kjær. (2020). Kriminalitetsudviklingen i Danmark: Under Covid-19 Pandemien. Det Kriminalpræventive Råd.

haft en indvirkning på relationsdannelsen mellem de ungetilsynsførende og børnene/de unge, hvilket igen kan betyde, at intensiteten af indsatsen i en periode under COVID-19 kan have været formindsket. Hyppigheden af tilsynssamtalerne har dog været uændret.

Til brug for indeværende devaluering har Justitsministeriets Forskningskontor indhentet datamateriale fra henholdsvis Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat, ungekriminalforsorgen, Rigspolitiet samt fra Det Centrale Kriminalregister. Desuden har Justitsministeriets Forskningskontor indhentet registeroplysninger fra Danmarks Statistik.

2.1

Datamateriale fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat

Dataudtrækket fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat er baseret på oplysninger fra sekretariatets journaliserings- og sagsstyringssystem¹⁸ og angår blandt andet alle sager, som er behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet i perioden fra 1. januar 2019 til 31. december 2019. Om disse sager er der modtaget oplysninger, såsom type af kriminalitet, der har ledt til henvisningen til Ungdomskriminalitetsnævnet, om børnene/de unge var anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet, samt om hvilken type af afgørelse nævnet har truffet.

2.2

Datamateriale fra ungekriminalforsorgen

Dataudtrækket, der er indhentet fra ungekriminalforsorgen, er baseret på oplysninger fra ungekriminalforsorgens journaliserings- og sagsstyringssystem¹⁹ og angår alle sager om børn/unge, der er opstartet i tilsyn ved ungekriminalforsorgen på baggrund af en afgørelse, som er truffet i Ungdomskriminalitetsnævnet i perioden 1. januar 2019 til 31. december 2019. Dataudtrækket omfatter oplysninger om, hvornår børnenes/de unges tilsynsforløb er oprettet og afsluttet samt oplysninger om de kontroller og tilsynssamtaler, som ungekriminalforsorgen har foretaget/afholdt med børnene/de unge. Oplysningerne angående kontroller og tilsynssamtaler består blandt andet i datoer for afholdelse og i information om, hvorvidt børnene/de unge har efterlevet vedkommendes afgørelser/overholdt det tildelte tilsyn eller ej.

¹⁸ Dataudtrækket fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat er baseret på oplysninger fra journaliserings- og sagsstyringssystemet Workzone, som ikke er et egentligt statistiksystem, hvorfor oplysningerne er behæftet med usikkerhed. Registreringerne i systemet er endvidere dynamiske, således at der kan ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtræk af oplysningerne, idet der eksempelvis kan forekomme efterregistreringer. Dataudtrækket er foretaget i juni 2022.

¹⁹ Dataudtrækket fra ungekriminalforsorgen er baseret på oplysninger fra journaliserings- og sagsstyringssystemet Workzone, som ikke er et egentligt statistiksystem, hvorfor oplysningerne er behæftet med usikkerhed. Registreringerne i systemet er endvidere dynamiske, således at der kan ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtræk af oplysningerne, idet der eksempelvis kan forekomme efterregistreringer frem til, at en sag afsluttes hos Ungekriminalforsorgen. Samtidig er registreringspraksis i systemet undergået en løbende udvikling siden opstarten i 2019. Dataudtrækket er foretaget i juni 2022.

2.3

Datamateriale fra Rigspolitiet

Fra Rigspolitiet er der indhentet et dataudtræk med oplysninger om mistanker²⁰ og sigtelser vedrørende straffelovsovertrædelser og særlovsovertrædelser (færdselslovsovertrædelser undtaget), som er rejst mod børn og unge i perioden 1. januar 2009 til 31. december 2021.²¹ Dataudtrækket omfatter oplysninger såsom typen af kriminalitet, gerningsdato og dato for mistanke/sigtelse.

2.4

Datamateriale fra Det Centrale Kriminalregister

For en række af de børn og unge, som indgår i eksperimentalgruppen, har det været nødvendigt at supplere ovenstående oplysninger med oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister (herefter Kriminalregisteret) for at kunne afgøre, hvilken lovovertrædelse den unge er blevet henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af. Dette angår sager, hvor 15-17-årige er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, samt sager, hvor de 15-17-årige er sigtet for mere end én lovovertrædelse angående personfarlig kriminalitet, som kunne have udløst henvisningen til Ungdomskriminalitetsnævnet. I disse sager har Kriminalregisteret udarbejdet et dataudtræk, som omfatter oplysninger om, hvilke strafferetlige afgørelser der har ført til, at de førnævnte 15-17-årige er blevet henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet.²²

2.5

Registeroplysninger fra Danmarks Statistik

Fra Danmarks Statistik er der indhentet oplysninger om øvrige karakteristika ved børnene/de unge og deres liv. Disse karakteristika omfatter eksempelvis herkomst, skoleskift, specialundervisning og/eller skolegang i specialklasse, boligsituation, kontakt til psykiatrien, anbringelser uden for hjemmet, modtagelse af forebyggende foranstaltninger samt forældres og søskendes kriminalitetshistorik. Disse forhold er udvalgt på baggrund af resultater fra rapporten *Ungdomskriminalitet – de mest kriminelle unge* fra 2017²³ og anvendes i denne undersøgelse som kontrolvariable i forbindelse med effektmålingen, se også afsnit 3.1.4 og bilag 2.

²⁰ Se fodnote 10 for en beskrivelse af begrebet 'mistanker'.

²¹ Dataudtrækket er baseret på oplysninger fra POLSAS, som er et journalisering- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Opgørelsen er således baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at der vil kunne ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtrækket af oplysningerne i opgørelsen. Dataudtrækket er foretaget i oktober 2022.

²² Dataudtrækket er udarbejdet ved manuelle opslag foretaget i POLSAS, som er et journalisering- og sagsstyringssystem, der indeholder dynamiske data. Dette betyder, at der vil kunne ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtrækket af oplysningerne i opgørelsen. Dataudtrækket er foretaget i august 2022.

²³ Pedersen, Anne-Julie Boesen og Jørgensen, Tanja Tambour. (2017). *Ungdomskriminalitet – De mest kriminelle*. Justitsministeriets Forskningskontor.

Denne devaluering har overordnet set fokus på at beregne den kriminalpræventive effekt af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. For at få et større indblik i recidivet blandt børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, indeholder rapporten desuden uddybende deskriptive analyser af recidivets karakter og omfang samt af eventuelle sammenhænge mellem recidiv og forskellige karakteristika ved børnene/de unge.

3.1

Effektmåling

I effektmålingen undersøges effekten af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i forhold til børns og unges recidiv. Med andre ord undersøges det, om børn og unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet (betegnes ”*eksperimentalgruppen*”), har en mindre recidivrisiko end børn og unge, som har begået tilsvarende kriminalitet og er inden for samme aldersgruppe, men som ikke har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet (betegnes ”*kontrolgruppen*”). For at være i stand til at måle en effekt af en indsats (hvilket i dette tilfælde vil svare til at få sin sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet) kræves det, at indsatsen er det eneste forhold, der adskiller eksperimental- og kontrolgruppen, og som er af betydning for effektmålet (hvilket i indeværende undersøgelse er tilbagefald til kriminalitet).

Det ideelle undersøgelsesdesign for en effektmåling er et randomiseret, kontrolleret forsøg, hvor det er helt tilfældigt, om en person modtager en indsats og dermed indgår i eksperimentgruppen, eller om person ikke modtager denne indsats og dermed indgår i kontrolgruppen. Dette undersøgelsesdesign har dog ikke været muligt at anvende i denne undersøgelse, da implementeringen af Ungdomskriminalitetsnævnet – og dermed indsatsen – skete på landsplan og var gældende for alle børn og unge som led i ungdomskriminalitetsloven pr. 1. januar 2019. I stedet anvendes et kvasi-eksperimentelt design, hvor eksperimental- og kontrolgruppen ikke er tilfældigt udvalgt, men er søgt konstrueret på en måde, så de må forventes i udgangspunktet at være sammenlignelige med hensyn til effektmålet. I denne undersøgelse er dette søgt opnået ved brug af en *historisk kontrolgruppe*. Her anvendes en kontrolgruppe, der lever op til alle de samme betingelser, som gælder for børn og unge, der henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. Kontrolgruppen opfylder blot disse betingelser, før Ungdomskriminalitetsnævnet blev implementeret, hvilket betyder, at de *ikke* har modtaget indsatsen.

Oversigt:

- Indsats: At få en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet.
- Eksperimentalgruppe: Gruppe af personer, der har modtaget indsatsen. Afgrænsningen af eksperimentalgruppen beskrives yderligere i afsnit 3.1.1.
- Kontrolgruppe: Gruppe af personer, der *ikke* har modtaget indsatsen, men som i øvrigt ligner eksperimentalgruppen med hensyn til forhold, der er af betydning for effektmålet. Afgrænsningen af kontrolgruppen beskrives yderligere i afsnit 3.1.1.
- Effektmål: Recidiv til enten straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser eller til personfarlig kriminalitet. Se yderligere beskrivelse i afsnit 3.1.2.

3.1.1

Afgrænsning af eksperimental- og kontrolgruppe

Eksperimentalgruppen består af børn/unge, der I) er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af personfarlig kriminalitet, som II) har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som III) har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020.

Som det fremgår af ovenstående, omfatter eksperimentalgruppen alene børn/unge, der er henvist til nævnet på grund af personfarlig kriminalitet og *ikke* anden alvorlig kriminalitet. Denne afgrænsning skyldes, at børn/unge, som er mistænkt/idømt en betinget eller ubetinget fængselsstraf ved dom for anden alvorlig kriminalitet, alene skal henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis barnet/den unge i øvrigt har risikofaktorer, der gør vedkommende særligt udsat for at begå yderligere kriminalitet. I bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven er det angivet, at vurderingen af risikofaktorer vil skulle foretages konkret for hvert enkelt barn/ung og navnlig vil skulle baseres på forekomsten af faktorer, der øger risikoen for at ende i den hårde kerne af kriminelle børn/unge. Yderligere påpeges det, at det ikke er muligt at opliste kombinationer af risikofaktorer, der uden videre vil føre til, at betingelsen om øget risiko for fremtidig kriminalitet vil være opfyldt. Tilsvarende er det ikke muligt at sige, at et bestemt antal risikofaktorer vil medføre, at betingelsen anses for opfyldt, da de forskellige forhold vil kunne indgå i vurderingen med forskellig vægt. Som beskrevet ovenfor forudsætter en effektmåling, at der kan konstrueres en kontrolgruppe, som i udgangspunktet ikke adskiller sig fra eksperimentalgruppen i forhold til effektmålet. For så vidt angår den individuelle vurdering af risikofaktorer for børn og unge, der henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet for anden alvorlig kriminalitet, er det ikke muligt at lave en tilsvarende vurdering ud fra registeroplysninger. Det er dermed ikke muligt at konstruere en kontrolgruppe tilsvarende de børn og unge, der henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet for anden alvorlig kriminalitet.

At børnene/de unge har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 for personfarlig kriminalitet indebærer, at den lovovertrædelse, der har ført til, at de er blevet henvist til nævnet (herefter 'indeksgerningen'), også har en gerningsdato, mistanke/sigtelsesdato og for de 15-17-årige en afgørelsesdato, der ligger i 2019.

At børnene/de unge, der indgår i eksperimentalgruppen, senest skal have afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020, skyldes, at indsatsen skal afsluttes, før

effektmålingen kan påbegyndes, og at der til en effektmåling kræves en periode, hvor eventuel ny kriminalitet måles (en observationsperiode). Til brug for indeværende effektmåling anvendes en observationsperiode på ét år, og da der er indhentet kriminalitetsdata til og med 2021, er det således nødvendigt for gennemførslen af effektmålingen, at indsatsen er afsluttet senest ved udgangen af 2020.²⁴ Denne afgrænsning betyder, at eksperimentalgruppen ikke omfatter de børn/unge, som i 2019 modtager afgørelser om forbedringsforløb af længere varighed, dvs. forbedringsforløb, der først afsluttes i 2021 eller senere.²⁵ I afsnit 4.2 præsenteres en analyse af, hvordan de børn/unge, som frasorteres grundet denne afgrænsning, adskiller sig fra de børn og unge, der indgår i eksperimentalgruppen.

Udgangspunktet for dannelsen af *kontrolgruppen* er børn/unge, som i politiets journaliserings- og sagsstyringssystem (POLSAS) er mistænkt/sigtet for kriminalitet, der falder inden for definitionen af personfarlig kriminalitet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 2²⁶, og hvor gerningstidspunktet ligger i 2017, dvs. forud for etableringen af Ungdomskriminalitetsnævnet. Alderen på gerningstidspunktet skal være 10-17-år, og alene personer med dansk CPR-nummer er inkluderet i kontrolgruppen, dvs. turister og personer med ulovligt ophold er frasorteret.²⁷

Med henblik på at øge sammenligneligheden med eksperimentalgruppen er kontrolgruppen yderligere afgrænset:

- For de 10-14-årige i kontrolgruppen er det sat som kriterium, at ikke alene gerningsdatoen, men også tidspunktet for registrering af mistanken, skal være i 2017, da det tilsvarende gælder for eksperimentalgruppen, at dato for både gerning og mistanke skal være inden for samme år (2019).

²⁴ I forlængelse af dette er eksperimentalgruppen desuden afgrænset til at omfatte de børn/unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, dvs. samme år som nævnet blev etableret. At inkludere børn og unge, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet på tværs af flere og senere år, i evalueringen ville være at foretrække, idet en ny indsats i opstartsfasen kan være præget af implementeringsudfordringer eller lignende, som kan have betydning for indsatsens effekt.

²⁵ Af afsnit 3.4 i delevalueringen 'Udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager' fremgår, at 16 pct. af de afsluttede forbedringsforløb i perioden 1. januar 2019 til 31. oktober 2021 havde en varighed på mindre end 6 måneder, 55 pct. havde en varighed på 6-12 måneder, 26 pct. havde varighed på 13-24 måneder, mens 3 pct. havde en varighed på mere end 24 måneder.

²⁶ Personfarlig kriminalitet er her defineret som overtrædelse af bestemmelser omfattet af straffelovens kapitel 25 og 26 og straffelovens §§ 119, 123, 180, 216-225, 266, 281 og 288, samt fra den 28. september 2022 (hvor bestemmelsen trådte i kraft) også straffelovens § 119 b. Den lovovertrædelse, der har ført til, at barnet/den unge er inkluderet i kontrolgruppen, benævnes 'indeksgerning'.

²⁷ Denne afgrænsning skyldes, at ungdomskriminalitetsloven finder anvendelse for børn og unge i alderen 10-17 år, som har opholdstilladelse eller i øvrigt fast, lovligt ophold i Danmark, jf. § 2.

- For de 15-17-årige er sat en række yderligere kriterier, hvor også oplysninger fra Kriminalregisteret er anvendt i afgrænsningen. Følgende afgrænsninger er foretaget i overensstemmelse med kriterierne for henvisning af 15-17-årige til Ungdomskriminalitetsnævnet:
 - Sigtelsen skal have ført til en betinget eller ubetinget fængselsstraf ved dom.
 - Tidspunktet for den endelige dom i retten skal være i 2017.
 - Alderen på tidspunktet for afgørelsen i retten må højst være 17 år og 9 måneder.²⁸
 - Såfremt den 15-17-årige har modtaget en ubetinget fængselsstraf ved dom, må alderen på tidspunktet for prøveløsladelse/løsladelse højst være 17 år og 9 måneder.²⁹
 - Personer med domme vedrørende ungdomssanktioner er frasorteret.³⁰

329 børn/unge indgår alene i eksperimentalgruppen, mens 532 børn/unge indgår alene i kontrolgruppen. 11 børn/unge indgår i både i eksperimentalgruppen og kontrolgruppen.

3.1.2

Recidivkriterier og observationsperiode

I effektmålingen anvendes to mål for recidiv: I) mistanker/sigtelser for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, knivloven og/eller våbenloven (herefter 'recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser') og II) mistanker/sigtelser for personfarlig kriminalitet. Personfarlig kriminalitet forstås i denne sammenhæng som de samme typer af lovovertrædelser, der kan udløse en henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet for personfarlig kriminalitet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 2.³¹ Det førstnævnte recidivmål er udvalgt, da dette svarer til ungdomskriminalitetslovens samlede anvendelsesområde, hvad angår kriminalitetstyper, jf. ungdomskriminalitetslovens § 2, mens det andet recidivmål er udvalgt, dels da dette svarer til den kriminalitet, børnene/de unge i eksperimentalgruppen er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af, jf. afsnit 3.1.1, dels for at inkludere et recidivmål, der primært angår kriminalitet af ret alvorlig karakter.

Observationsperioden for recidiv i effektmålingen er ét år. For at en lovovertrædelse inkluderes som recidiv inden for observationsperioden, er det sat som betingelse, at både

²⁸ Af bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven fremgår, at sagen *ikke* henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis der på domstidspunktet er mindre end tre måneder til, at den unge fylder 18 år.

²⁹ Af bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven fremgår, at for så vidt angår ubetingede domme er udgangspunktet, at sagen *ikke* henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis der på fra det forventede prøveløsladelses- eller løsladelsestidspunkt er mindre end tre måneder til, at den unge fylder 18 år.

³⁰ Ifølge Rigsadvokatmeddelelsen vedrørende behandlingen af sager mod unge lovovertrædere vil der i en sag egnet til afgørelse med ungdomssanktion som udgangspunkt ikke nedlægges påstand om henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet.

³¹ Se fodnote 24 for definitionen af personfarlig kriminalitet.

gerningsdatoen og datoen for mistanken/sigtelsen skal placere sig inden for denne periode.³² Denne betingelse medfører dog, at der vil ske en underestimering af opgørelserne af recidiv, da flere lovovertrædelser ville indgå i opgørelserne, såfremt det alene var et krav, at gerningsdatoen skulle forekomme inden for observationsperioden. Observationsperiodens starttidspunkt afhænger først og fremmest af, om barnet/den unge tilhører eksperimentalgruppen eller kontrolgruppen.

Såfremt barnet/den unge tilhører eksperimentalgruppen, afhænger observationsperiodens starttidspunkt af, om barnet/den unge har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb/en straksreaktion i nævnet eller ej. For de børn/unge, som har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb/en straksreaktion, måles recidiv i en periode på ét år, fra at barnet/den unge har afsluttet forbedringsforløbet/straksreaktionen, og tilsynet ved ungekriminalforsorgen er ophørt. For de børn/unge, som har fået en afgørelse i nævnet om, at der ikke skal iværksættes et forbedringsforløb/en straksreaktion, måles recidiv i en periode på ét år fra datoen for nævnsmødet.³³

Tilhører barnet/den unge i stedet kontrolgruppen, anvendes to forskellige starttidspunkter for observationsperioden. Der er flere årsager til dette. Som tidligere nævnt påbegyndes en effektmåling af en indsats, *efter* at indsatsen har fundet sted. For eksperimentalgruppen betyder det, at der er to tidspunkter for observationsperiodens start afhængig af, om barnet/den unge har modtaget en afgørelse uden eller med straksreaktion/forbedringsforløb indeholdende en eller flere foranstaltninger og tilsyn ved ungekriminalforsorgen. Kontrolgruppen har per definition ikke modtaget samme indsats, hvorfor et tilsvarende starttidspunkt ikke kan anvendes. Hertil bemærkes, at børn og unge i kontrolgruppen *kan* have modtaget foranstaltninger – været blevet anbragt uden for hjemmet og have modtaget forebyggende foranstaltninger efter lov om social service – som i vid udstrækning angår de samme typer af foranstaltninger, som kan være indeholdt i et forbedringsforløb, jf. ungdomskriminalitetslovens §§13 og 14. Dette vil dog alligevel ikke svare til den indsats, som eksperimentalgruppen modtager, da eksperimentalgruppen desuden deltager i et nævnsmøde i Ungdomskriminalitetsnævnet og eventuelt også underlægges et tilsyn fra ungekriminalforsorgen som led i indsatsen. Hertil kommer, at det ikke muligt at afgøre, om foranstaltningerne til børnene/de unge i kontrolgruppen er implementeret som resultat af, at de har begået kriminalitet eller af andre grunde. Med hensyn til recidivrisikoen (effekt målet) kan der tales for og imod de forskellige

³² Der opstilles en betingelse om, at både gernings- og mistanke-/sigtelsesdatoen skal placere sig inden for observationsperioden af hensyn til, at kontrol- og eksperimentalgruppen skal være underlagt ensartede betingelser i forhold til sene anmeldelser (dvs. anmeldelser, hvor der er lang tid mellem gerningsdato og mistanke/sigtelsesdato). Hvis der alene blev opstillet en betingelse om, at gerningsdatoen skulle placere sig inden for observationsperioden, ville den historiske kontrolgruppe – fordi disse børns/unges indeksgerninger per definition er begået for længere tid siden end eksperimentalgruppens indeksgerninger – have en længere tidsperiode, hvori sene anmeldelser kunne efterregistreres, til sammenligning med eksperimentalgruppen.

³³ Såfremt barnet/den unge har fået sin sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet flere gange, er det første nævnsmøde, der tages udgangspunkt i.

starttidspunkter for observationsperioden, idet recidivrisikoen varierer over tid (målt fra seneste lovovertrædelse) og efter personens alder samt kan afhænge af igangværende indsats.

I) Det første starttidspunkt for observationsperioden er det tidspunkt, hvorpå det kunne forventes, at barnets/den unges nævnsmøde ville have været afholdt, såfremt de skulle have haft en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet (herefter '*det estimerede nævnsmødetidspunkt*'). Dette starttidspunkt afhænger af, om barnet/den unge var 10-14 år eller 15-17 år på tidspunktet for indeksgerningen:

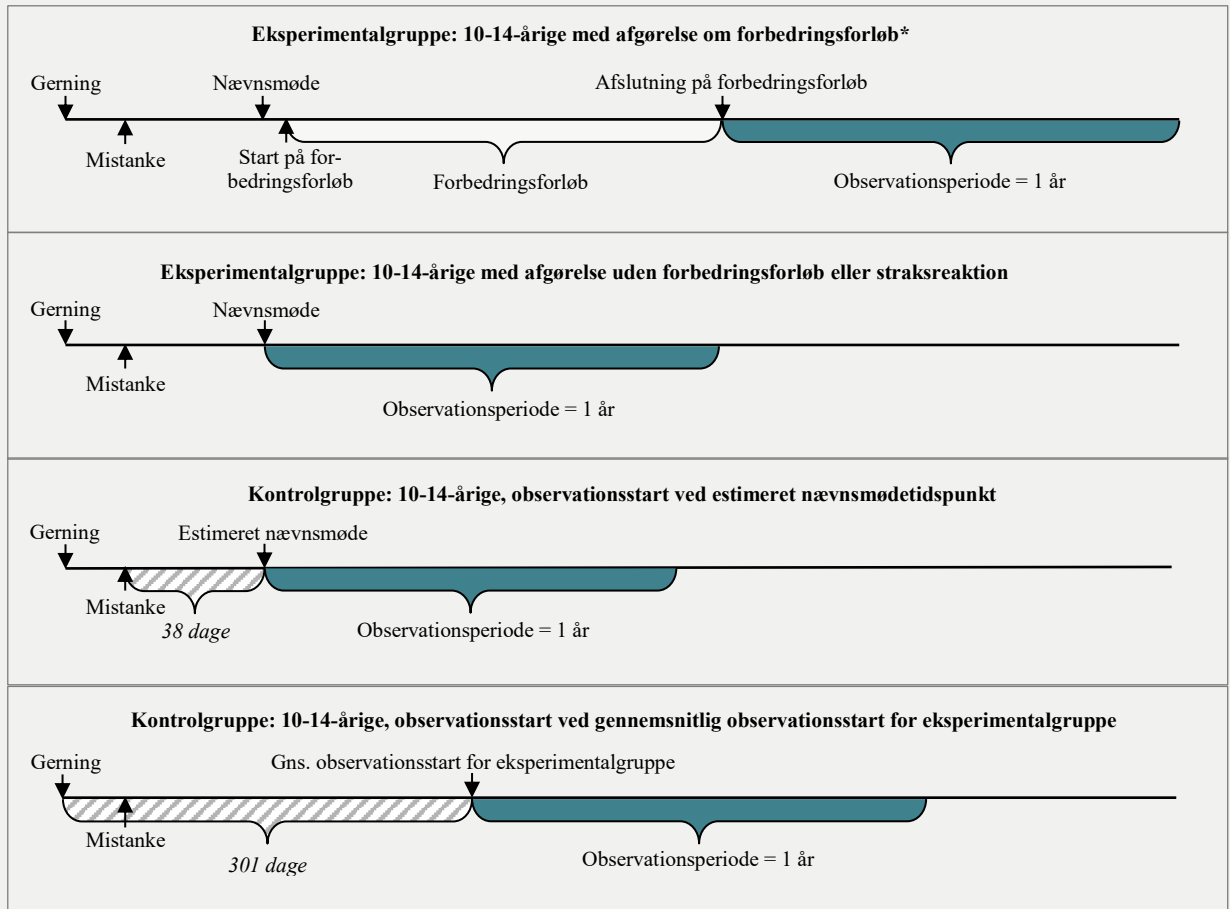
- For de 10-14-årige påbegyndes denne observationsperioden 38 dage *efter* datoen for mistanken. Dette skyldes, at det af bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven fremgår, at politiets beslutning om at henvise en sag til behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet som altovervejende hovedregel skal træffes inden for 10 dage efter, at politiet har mistænkt barnet eller den unge for henvisningsberettiget kriminalitet, samt at en sag vedrørende en 10-14-årig som udgangspunkt skal behandles af Ungdomskriminalitetsnævnet senest 4 uger efter politiets henvisning af sagen til nævnet.
- For de 15-17-årige afhænger denne observationsperiodes starttidspunkt af, om de har modtaget en betinget eller ubetinget fængselsstraf ved dom for indeksgerningen. Har en 15-17-årig modtaget en betinget dom for indeksgerningen, påbegyndes observationsperioden 14 dage efter afgørelsesdatoen. Har en 15-17-årig modtaget en ubetinget fængselsstraf ved dom for indeksgerningen, påbegyndes observationsperioden 14 dage før deres prøveløsladelses- eller løsladelsesdato. Dette skyldes, at det af bemærkningerne til ungdomskriminalitetsloven fremgår, at 15-17-årige som udgangspunkt skal have deres sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet senest 14 dage efter endelig dom, hvis denne er betinget, og at sagen som udgangspunkt skal behandles af nævnet senest 14 dage før prøveløsladelses- eller løsladelsestidspunktet, hvis den unge skal afsone en ubetinget fængselsstraf ved dom.

II) Det andet starttidspunkt for kontrolgruppens observationsperiode, der anvendes i indeværende undersøgelse, er det tidspunkt, hvorpå observationsperioden *gennemsnitligt* set startes for eksperimentalgruppen målt fra gerningsdatoen (herefter '*den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppe*'). Det vil sige, at det er beregnet, hvor mange dage der for eksperimentalgruppen i gennemsnit går fra gerningsdatoen for indeksgerningen til starttidspunktet for børnenes/de unges observationsperiode. Denne beregning er lavet samlet for børn/unge, som har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion i nævnet, og de børn/unge, som ikke har. Dette gennemsnit er beregnet for henholdsvis de 10-14-årige (hvor der i gennemsnit går 301 dage fra gerningsdato for indeksgerning til starttidspunkt for observationsperiode), de 15-17-årige med betingede domme (hvor der i gennemsnit går 359 dage) og for de 15-17-årige med ubetingede domme (hvor der i gennemsnit går 374 dage).

Observationsperioderne og deres starttidspunkter for både eksperimental- og kontrolgruppen er eksemplificeret ved de 10-14-årige i figur 2.

Figur 2.

Oversigt over observationsperioder og observationsstart for eksperimentalgruppe og kontrolgruppe, 10-14-årige.

*Dette eksempel tager udgangspunkt i afgørelser med forbedringsforløb. Afgørelser kan desuden omfatte straksreaktioner.

Ovenstående er sammenfattet i tabel 1.

Tabel 1

Oversigt over eksperimental- og kontrolgruppe anvendt i effektmålingen inklusive oplysninger om antal børn/unge samt observationsperiodens starttidspunkt.

Gruppe	Antal børn/unge	Observationsperiodens starttidspunkt
Eksperimentalgruppen består af de børn og unge, som er henvist på baggrund af personfarlig kriminalitet, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020.	223 børn/unge som har modtaget en afgørelse <i>med</i> forbedringsforløb og/eller straksreaktion	Afslutning af forbedringsforløb og/eller straksreaktion/forløb hos ungekriminalforsorgen.
	117 børn/unge som har modtaget en afgørelse <i>uden</i> forbedringsforløb og straksreaktion	Dato for nævnsmøde
Kontrolgruppen består af 10-17-årige børn og unge, som er mistænkt/dømt for personfarlig kriminalitet med gernings-, mistanke-/sigtelser-, afgørelses- og (prøve)løsladelsesdato i 2017.	343 10-14-årige	1) 38 dage efter dato for mistanke og 2) 301 dage efter indeksgerningens gerningsdato
	171 15-17-årige med <i>betingede</i> domme	1) 14 dage efter dato for endelig afgørelse og 2) 359 dage efter indeksgerningens gerningsdato
	29 15-17-årige med <i>ubetingede</i> domme	1) 14 dage før (prøve)løsladelsesdato og 2) 374 dage efter indeksgerningens gerningsdato.

Kontrolvariable og model søgning

Som nævnt forudsætter effektevalueringen, at eksperimental- og kontrolgruppen ikke adskiller sig, for så vidt angår forhold, der er af betydning for recidivrisikoen. For at kontrollere for dette, foretages logistiske regressionsanalyser.

De forhold, der kan være af betydning for recidivrisikoen, og som er indeholdt i denne undersøgelse, er udvalgt på baggrund af resultater fra rapporten *Ungdomskriminalitet – de mest kriminelle unge* fra 2017.³⁴ Denne undersøgelse viser, at risikoen for at høre blandt de mest kriminelle unge havde sammenhæng til en række forskellige faktorer. Mange af disse

³⁴ Pedersen, Anne-Julie Boesen og Jørgensen, Tanja Tambour. (2017). *Ungdomskriminalitet – De mest kriminelle*. Justitsministeriets Forskningskontor.

risikofaktorer er inkluderet som kontrolvariable i indeværende undersøgelse, mens enkelte er udeladt. Derudover er enkelte *øvrige* forhold inkluderet som kontrolvariable i indeværende undersøgelse. Baggrunden for dette er, at undersøgelsesdesignet, fokus og målgruppens alder m.v. adskiller sig på nogle områder i de to undersøgelser.³⁵ De anvendte variable fremgår af regressionstabellerne i kapitel 6 og beskrives desuden i bilag 2.

En logistisk regression har den egenskab, at betydningen af alle øvrige variable holdes konstant, når betydningen af en enkelt variabel beregnes. Dermed bliver det muligt at undersøge, om andelen af børnene/de unge, der recidiverer, i henholdsvis eksperimentalgruppen og kontrolgruppen adskiller sig, når der tages højde for de forskelle, der måtte være mellem grupperne, hvad angår øvrige forhold, som kan være af betydning for recidivrisikoen. Formålet med en sådan regressionsanalyse er at teste, om indsatsen i form af at få en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet har en effekt på recidivrisikoen, når der samtidig er kontrollet for øvrige relevante forhold.

En logistisk regressionsanalyse foregår blandt andet ved modelsøgning. I indeværende undersøgelse er der foretaget en tovejs modelsøgning. Det vil sige, at denne modelsøgning er foretaget ved først at inkludere den variabel, der er genstand for undersøgelsen (om barnet/den unge har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet) i en såkaldt "tom model". Dernæst inkluderes alle de øvrige relevante forhold, som der skal kontrolleres for, i en samlet model, der betegnes som "startmodel". Ved en "baglæns modelsøgning" fjernes den mest insignifikante variabel (variablen med den højeste p-værdi)³⁶ fra modellen efter hver regressionsanalyse. Dette fortsættes, indtil samtlige tilbageværende variable har en p-værdi på mindre end 0,05, og dermed kan siges at have en statistisk signifikant indvirkning på recidiv. Den eneste undtagelse hertil er indikatoren for det, der skal måles en effekt af – om barnet/den unge har modtaget indsatsen – som uanset p-værdi beholdes i modellen. Modelsøgningen fortsættes herefter ved en forlæns modelsøgning, hvor hver af de variable, der tidligere er ekskluderet fra modellen, forsøgsvis inkluderes én ad gangen for at undersøge, om de fejlagtigt er blevet ekskluderet. I modelsøgningen i indeværende undersøgelse har dette ikke været tilfældet. Den resulterende model betegnes en "slutmodel".³⁷ I

³⁵ Eksempelvis indgår forholdet "har ikke afsluttet 9. klasse" som variabel i undersøgelsen om de mest kriminelle unge, der er baseret på data om unge, som alle er fyldt 18 år, hvilket ikke er gældende for indeværende undersøgelse. Modsat indgår faktorerne "anbragt uden for hjemmet efter lov om social service" og "forebyggende foranstaltninger efter lov om social service" i indeværende undersøgelse, selv om de ikke blev påvist som en udbredt risikofaktor i undersøgelsen angående de mest kriminelle unge, da disse forhold spiller en særlig rolle i forhold til Ungdomskriminalitetsnævnet, idet det er muligt at træffe afgørelser om anbringelser uden for hjemmet og forbedringsforløb indeholdende sociale foranstaltninger.

³⁶ Se også afsnit 3.3 om statistisk signifikans.

³⁷ I forbindelse hver enkel regression, der er gennemført i denne tovejs modelsøgning, er Akaike Information Criterion (AIC) og Bayesian Information Criterion (BIC) desuden blevet undersøgt. Blandt alle de logistiske regressionsmodeller, der er udarbejdet i forbindelse med den tovejs modelsøgning, har værdien af BIC i alle tilfælde været lavest for slutmodellen, mens AIC-værdien oftest har været lavere for modeller, som *ikke frasortere* den/de sidste én til to variable, der frasorteres via den baglæns modelsøgning.

regressionsanalyserne er der taget højde for, at den samme person kan optræde i både kontrol- og eksperimentalgruppen. Samtlige slutmodeller er desuden undersøgt for multikollinearitet uden tegn herpå.³⁸

Fokus for regressionsanalysen er, om der forekommer en statistisk signifikant forskel mellem andelen, der recidiverer i henholdsvis eksperimental- og kontrolgruppen. Derudover kan den logistiske regressionsanalyse belyse, om sammenhængen mellem indsatsen (i form af Ungdomskriminalitetsnævnet) og recidivrisikoen er positiv eller negativ. Hertil anvendes odds ratio-værdien: er denne lig 1, så hverken øges eller mindskes sandsynligheden for recidiv. Er den derimod større end 1, er der tale om en øget sandsynlighed for recidiv, mens det modsatte gør sig gældende i tilfælde, hvor værdien er mindre end 1.

I regressionsanalyserne foretages en todelt sammenligning, således at 10-14-årige i eksperimentalgruppen sammenlignes med 10-14-årige i kontrolgruppen, og tilsvarende at 15-17-årige i henholdsvis eksperimental- og kontrolgruppen sammenlignes.

3.2

Deskriptive analyser

I de deskriptive analyser beskrives omfanget og karakteren af recidivet blandt forskellige kategorier af børn og unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. Desuden beskrives recidivet ud fra, om der er sammenhæng til forskellige forhold eller karakteristika ved børnene/de unge. Disse forhold og karakteristika omfatter eksempelvis anbringelser uden for hjemmet og forebyggende foranstaltninger efter lov om social service forud for nævns mødet samt forhold angående afgørelsen, som er truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet. Karakteristikaene præsenteres løbende i kapitel 4 og præsenteres samlet i bilag 1.

3.2.1

Afgrænsning, recidivkriterier og observationsperiode

De børn/unge, som indgår i de deskriptive analyser, er overordnet inddelt i tre kategorier:

- I. Børn og unge, som er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på grund af personfarlig kriminalitet, og som har modtaget en afgørelse i nævnet *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktion.
- II. Børn og unge, som er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet på grund af personfarlig kriminalitet, og som har fået en afgørelse i nævnet om, at der hverken skal iværksættes forbedringsforløb eller straksreaktion (herefter 'som har modtaget en afgørelse *uden* forbedringsforløb og straksreaktion').
- III. Børn og unge, som er henvist til nævnet på grund af anden alvorlig kriminalitet.

³⁸ Multikollinearitet er undersøgt ved brug af Variance Inflation Factor (VIF). Disse tests viste ingen tegn på multikollinearitet, da alle variable i alle slutmodeller havde VIF-værdier på mellem 1,0 og 2,0.

Hvad angår sidstnævnte kategori, er det grundet et begrænset antal børn/unge i kategorien valgt – ud fra diskretionshensyn samt overvejelser om resultaternes usikkerhed og derved manglende generaliserbarhed – ikke at opdele i forhold til, hvorvidt der er truffet afgørelse *med* eller *uden* forbedringsforløb og/eller straksreaktion i nævnet.

I alle opgørelser er afviste sager frasortet.³⁹

De deskriptive analyser indledes med opgørelser over recidiv blandt alle børn/unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, mens de efterfølgende analyser afgrænses til at omfatte børn/unge, som har modtaget en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som samtidig har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020. Sidstnævnte kriterium tilsvarende således afgrænsningen for eksperimentalgruppen, jf. afsnit 3.1.1.

De deskriptive analyser indeholder de samme recidivkriterier og observationsperioder, herunder længde og starttidspunkt, som der anvendes for eksperimentalgruppen i effektmålingen, hvilket er beskrevet i afsnit 3.1.2. Eneste undtagelse hertil er, som nævnt ovenfor, de indledningsvise opgørelser, der belyser recidiv for alle børn og unge, som i 2019 har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. For disse måles recidiv i hele perioden, fra de enkelte børn/unge har fået vedkommendes sag behandlet på et nævnsmøde til 31. december 2021, hvor både gerningsdatoen og datoen for mistanken/sigtelsen skal placere sig inden for denne periode.

I de deskriptive analyser anvendes tests for statistisk signifikans for at vurdere, om forskelle i resultater må betragtes som et tilfældigt udsving eller som en reel forskel, se også afsnit 3.3.

³⁹ Ungdomskriminalitetsnævnet kan afvise en sag, hvis nævnet vurderer, at betingelserne for henvisningen ikke er opfyldt, jf. ungdomskriminalitetslovens § 42. Fra 1. januar 2019 til 31. december 2019 er i alt fem sager blevet afvist.

Ovenstående er opsummeret i tabel 2.

Tabel 2

Oversigt over kategorierne af børn og unge anvendt i de deskriptive analyser inklusive oplysninger om antal børn/unge samt observationsperiode

Kategori	Antal børn/unge	Observationsperiode
Alle børn/unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019.	597	Hele perioden fra nævnsmøde til 31. december 2021.
Børn og unge, der har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020	380	-
<i>Herunder børn/unge, der har fået en sag vedrørende personfarlig kriminalitet behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har modtaget en afgørelse med forbedringsforløb og/eller straksreaktion, som er afsluttet senest i 2020.</i>	223	1 år fra afslutning af forbedringsforløb og/eller straksreaktion/forløb hos ungekriminalforsorgen.
<i>Herunder børn/unge, der har fået en sag vedrørende personfarlig kriminalitet behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har modtaget en afgørelse uden forbedringsforløb og straksreaktion.</i>	117	1 år fra nævnsmøde
<i>Herunder børn/unge, der har fået en sag vedrørende anden alvorlig kriminalitet behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020.*</i>	40	1 år fra nævnsmøde/afslutning af forbedringsforløb og/eller straksreaktion/forløb hos ungekriminalforsorgen.

* Indeholder både børn og unge, som har modtaget en afgørelse med forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og børn og unge, som har modtaget en afgørelse uden forbedringsforløb og straksreaktion.

3.3

Statistisk signifikans

For at vurdere om forskelle i resultater må betragtes som et tilfældigt udsving eller som en reel forskel, anvendes i indeværende undersøgelse tests for statistisk signifikans. Dette indebærer, at der stilles krav om, at sandsynligheden for, at de fundne forskelle beror på tilfældigheder frem for at afspejle reelle forskelle, skal være mindre end 5 pct. (hvilket også benævnes som en p-værdi på mindre end 0,05), før forskellighederne betragtes som reelle. Såfremt dette er tilfældet, afrapporteres resultatet som værende *statistisk signifikant*. Såfremt sandsynligheden for, at de fundne forskelle beror på tilfældigheder frem for at afspejle reelle forskelle, er 5 pct. eller derover, men fortsat mindre end 10 pct. (hvilket svarer til en p-værdi på 0,05 til 0,099), anvendes i stedet betegnelsen *tendens* til statistisk signifikant, da dette kan indikere, at der er tale om reelle forskelle, som eksempelvis blot er baseret på få observationer til, at forskellen er statistisk signifikant. Resultatet af en sådan test, afhænger

naturligvis af, hvor stor en forskel der er mellem resultaterne, men det afhænger i høj grad også af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne. Er der vældig mange observationer, skal forskellen mellem resultaterne ikke være særlig stor for at være statistisk signifikant. Omvendt forholder det sig, hvis antallet af observationer er få.

Indeværende kapitel indeholder deskriptive analyser af recidiv blandt børn/unge, der har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019.⁴⁰

Som tidligere beskrevet anvendes to mål for recidiv: I) recidiv til straffelovs- og/ eller særlovsovertrædelser og II) recidiv til personfarlig kriminalitet. I de fleste af opgørelserne skelnes mellem, om børnene/de unge er henvist på baggrund af personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet – og for førstnævnte kategoris vedkommende opdeles yderligere efter, om børnenes/de unges afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet indeholder forbedringsforløb og/eller straksreaktioner eller ej.⁴¹

4.1

Recidiv blandt alle børn/unge, som har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019

Dette afsnit indeholder opgørelser over recidiv blandt alle børn/unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019. I disse opgørelser måles recidiv i hele perioden fra, at de enkelte børn/unge har fået sagen behandlet på et nævnsmøde og frem til 31. december 2021, hvor både gerningsdatoen og datoen for mistanken/sigtelsen skal placere sig inden for denne periode. Det betyder, at længden af den periode, hvor der måles recidiv, varierer alt efter, hvornår barnet/den unge har deltaget i et nævnsmøde, og at recidiv for en del børns/unges vedkommende måles, imens de har et igangværende forbedringsforløb og/eller straksreaktion.

⁴⁰ Sager, som er afvist, indgår ikke i opgørelserne.

⁴¹ Tilsvarende sondring laves ikke blandt børn/unge, der er henvist for anden alvorlig kriminalitet, se også afsnit 3.2.1.

Tabel 3

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art.

Kategori	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Personfarlig kriminalitet, afgørelse <i>med</i> forbedringsforløb og/eller straksreaktion	411	64 %	45 %
Personfarlig kriminalitet, afgørelse <i>uden</i> forbedringsforløb og straksreaktion	117	36 %	20 %
Anden alvorlig kriminalitet	69 ⁴²	77 %	52 %
I alt	597	60 %	41 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019.

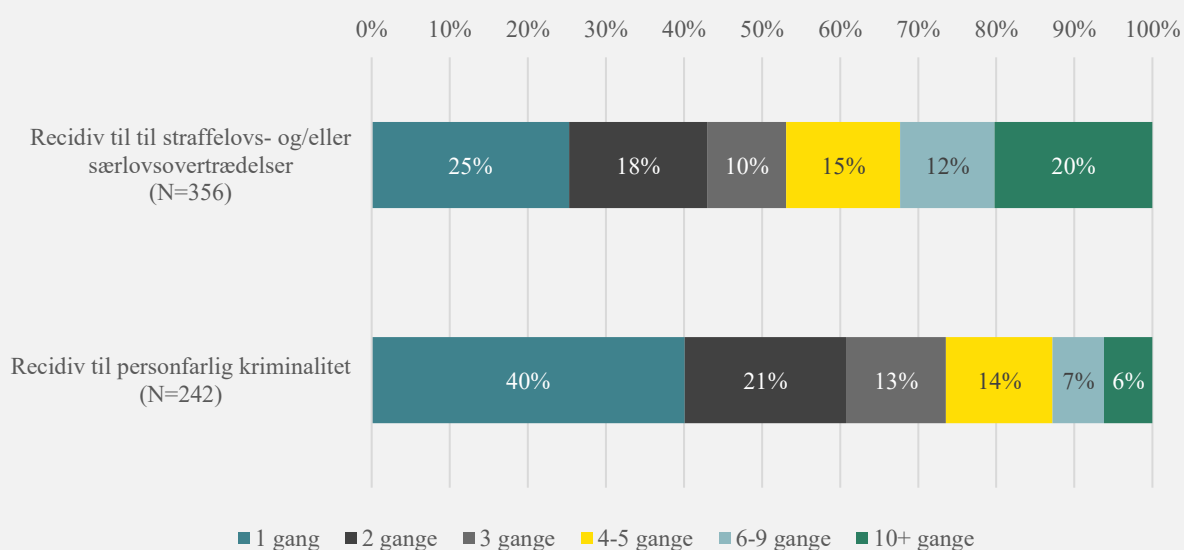
Af tabel 3 fremgår, at andelen, der recidiverer, er størst blandt børn/unge, der er henvist for anden alvorlig kriminalitet, hvor godt tre fjerdedele recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser og godt halvdelen recidiverer til personfarlig kriminalitet. Andelen af børnene/de unge i denne kategori, som recidiverer, er statistisk signifikant større end andelen blandt de øvrige kategorier, som recidiverer til de respektive kriminalitetsformer, dog med undtagelse af recidivet til personfarlig kriminalitet blandt børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Som nævnt fordeles børn/unge henvist for anden alvorlig kriminalitet ikke i opgørelsen efter indholdet i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, men det kan bemærkes, at langt størstedelen af disse børn/unge (90 pct.) har fået en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Det ses yderligere af tabellen, at børn/unge henvist på baggrund af personfarlig kriminalitet med afgørelse *uden* forbedringsforløb og straksreaktion udgør kategorien med det relativt set laveste recidiv. Andelen, der recidiverer i denne kategori, er statistisk signifikant mindre end andelen, der recidiverer i de øvrige to kategorier, både hvad angår recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, og hvad angår recidiv til personfarlig kriminalitet.

⁴² Det skal bemærkes, at observationerne i denne kategori er forholdsvis få og derfor kan være behæftet med statistisk usikkerhed.

For så vidt angår omfanget af børnenes/de unges⁴³ recidiv til straffelovs- og/eller særlovskriminalitet fremgår det af figur 3, at blandt de børn/unge, som er recidiveret i perioden, er 25 pct. udelukkende recidiveret én gang hertil. Omvendt er 20 pct. recidiveret mindst 10 gange til straffelovs- og/eller særlovskriminalitet i den målte periode, og knap hver tredje er recidiveret mindst 6 gange i perioden. Betragtes i stedet recidiv til personfarlig kriminalitet – som på grund af dets afgrænsning omfatter færre lovovertrædelser end det andet recidivmål – viser figur 3, at blandt de børn/unge, som er recidiveret, er 40 pct. udelukkende recidiveret én gang, mens seks pct. er recidiveret 10 eller flere gange i perioden.

Figur 3

Børn og unge*, som er registreret for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser eller til personfarlig kriminalitet, fordelt efter antallet af gange, de er recidiveret til denne type kriminalitet i perioden fra nævnsmødedato til 31. december 2021.

*Figuren omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019.

Figur 4 omfatter ligeledes udelukkende de børn og unge, som *har* begået ny kriminalitet, og viser, hvor lang tid der går fra børnenes/de unges nævnsmødedato, til at de recidiverer (første gang). Af figuren fremgår, at godt en fjerdedel (27 pct.) blandt de børn/unge, som i den målte periode er recidiveret til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, gør dette inden for de

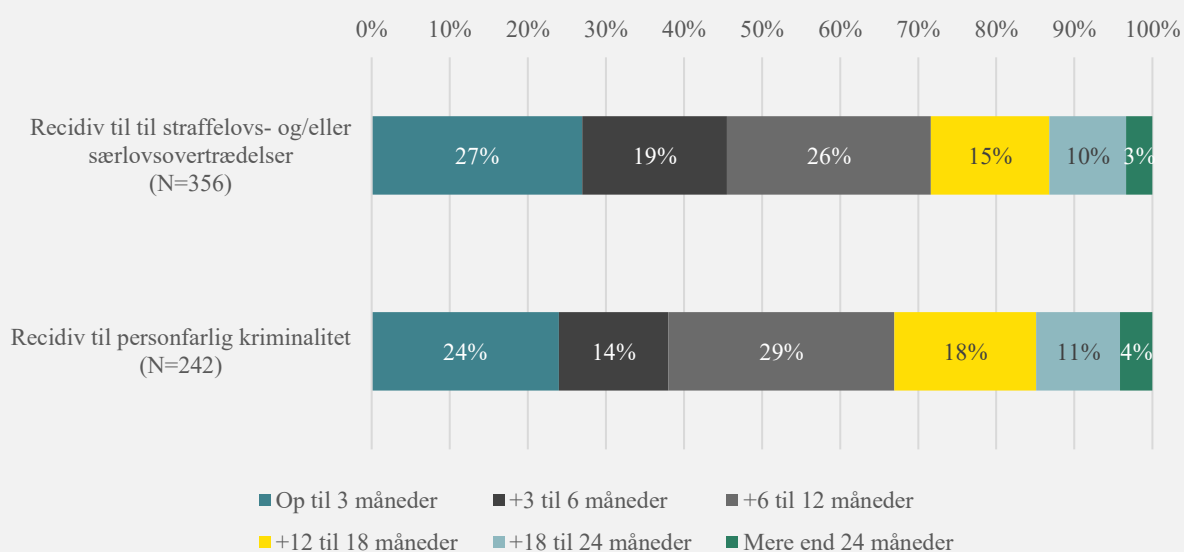
⁴³ Af diskretionshensyn er opgørelsen ikke fordelt efter, om børnene/de unge er henvist for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet samt efter, om de har modtaget en afgørelse med eller uden et forbedringsforløb eller en straksreaktion.

første tre måneder efter nævnsmødet, og knap halvdelen (46 pct.) af disse børn/unge har begået denne form for recidiv inden for et halvt år efter deltagelse i nævnsmøde.

Overordnet set er fordelingen af, hvor lang tid der går fra nævnsmødet, til barnet/den unge recidiverer, relativt ens, når recidiv til henholdsvis straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser og til personfarlig kriminalitet betragtes, dog med mindre variationer. Også her bør det bemærkes, at recidiv til personfarlig kriminalitet via dets afgrænsning omfatter færre lovovertrædelser end det andet recidivmål, hvorfor det er forventeligt, at der er en forskel mellem de to i tidsperioden frem til første nye lovovertrædelse.

Figur 4

Børn og unge*, som er registreret for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser eller til personfarlig kriminalitet, fordelt efter tidsrummet fra børnenes/de unges nævnsmøde, til at de recidiverer.

* Figuren omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019.

4.2

Sammenligning mellem børn/unge, som henholdsvis *har* og *ikke har* afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020

Som beskrevet i kapitlet om undersøgelsens design, vil hovedparten af analyserne i denne rapport alene inkludere de børn og unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest ved udgangen af 2020. Dette betyder samtidig, at en væsentlig andel (samlet set 36 pct. af i alt 597) af de børn og unge, som har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, ikke omfattes af analyserne. I dette afsnit belyses eventuelle forskelle mellem disse to grupper af børn og unge.

For så vidt angår andelen, der recidiverer, ses at denne er statistisk signifikant større blandt børn/unge, der *ikke* har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest ved udgangen af 2020, end børn og unge, der *har* afsluttet eventuelle⁴⁴ forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest ved udgangen af 2020 – både hvad angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 69 pct. og 54 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 53 pct. og 34 pct.).⁴⁵

Med hensyn til nogle af de forhold, som vides at have sammenhæng til risikoen for kriminalitet, ses også forskelle. Analysen viser overordnet, at der er en statistisk signifikant større andel blandt børn/unge, der *ikke* har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest ved udgangen af 2020 (n=217), end børn/unge, der *har* afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020 (n=380), som:

- er registeret med mere end én forudgående overtrædelse af straffeloven⁴⁶ (henholdsvis 70 pct. og 54 pct.).
- har en debutalder på 10-12 år⁴⁷ (henholdsvis 25 pct. og 19 pct.).
- var anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet (henholdsvis 34 pct. og 16 pct.).
- har haft forudgående kontakt til psykiatrien⁴⁸ (henholdsvis 42 pct. og 31 pct.).

4.3

Recidiv blandt børn/unge, som har modtaget en afgørelse i nævnet i 2019, og som har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner senest i 2020

I de følgende opgørelser inkluderes alene børn/unge, hvis eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner er afsluttet senest i 2020. Som tidligere beskrevet måles recidiv i en periode på ét år fra nævnsmødet for børn/unge, som har fået en afgørelse i nævnet om, at der ikke skal iværksættes hverken et forbedringsforløb eller en straksreaktion. For de børn/unge, som har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion, måles recidiv i en periode på ét år fra at forbedringsforløbet og/eller straksreaktionen er afsluttet, og tilsynet i ungekriminalforsorgen er ophørt. Det vil samtidig sige, at for sidstnævnte kategori

⁴⁴ Dvs. at børn/unge, som har fået en afgørelse i nævnet om, at der ikke skal iværksættes et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion, også er inkluderet heri.

⁴⁵ Det bemærkes, at observationsperioden for dette afsnits recidivopgørelser strækker sig fra barnets/den unges deltagelse i nævnsmøde og frem til den 31. december 2021.

⁴⁶ Betegnelsen 'forudgående overtrædelser af straffeloven' dækker over, hvorvidt barnet/den unge er registeret med én eller flere end én mistanke/sigtelse for overtrædelse af straffeloven forud for afgørelsen i Ungdomskriminalitetsnævnet. Indeksgerningen indgår i denne opgørelse, dvs. alle børn/unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, og som er henvist for personfarlig kriminalitet, er registeret med mindst én forudgående straffelovsovertrædelse.

⁴⁷ Betegnelsen 'debutalder' dækker over alder ved første overtrædelse af straffeloven.

⁴⁸ Betegnelsen 'forudgående kontakt til psykiatrien' dækker over, hvorvidt barnet/den unge har haft kontakt med psykiatrien forud for datoen for nævnsmødet. For yderligere uddybelse se bilag 1.

af børn og unge vil eventuel kriminalitet begået i perioden, hvor barnet/den unge indgår i et forbedringsforløb eller modtager en straksreaktion og er under tilsyn ved ungekriminalforsorgen, ikke indgå i analyserne.

Tabel 4

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet, og andelen heraf, der er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art.

Kategori	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Personfarlig kriminalitet, med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion	223	32 %	19 %
Personfarlig kriminalitet, uden afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion	117	18 %	9 %
Anden alvorlig kriminalitet ⁴⁹	40 ⁵⁰	60 %	30 %
I alt	380	33 %	18 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

I lighed med resultaterne fra afsnit 4.1 angående recidiv blandt alle børn og unge, der har modtaget en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019, fremgår det af tabel 4, at det laveste tilbagefald til ny kriminalitet ses blandt børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Andelene blandt denne kategori af børn og unge, der recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (18 pct.) samt til personfarlig kriminalitet (9 pct.), er statistisk signifikant mindre, end de tilsvarende andele for de øvrige kategorier. Den største andel, der begår ny kriminalitet, ses blandt børn/unge henvist for anden alvorlig kriminalitet, både hvad angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (60 pct.) og tilbagefald til personfarlig kriminalitet (30 pct.). Disse børns og unges recidiv er statistisk signifikant større end de øvrige børns og unges recidiv til de respektive kriminalitetsformer, dog med undtagelse af børn/unge henvist for

⁴⁹ Det bemærkes supplerende, at 83 pct. af børn/unge, som er henvist på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, har modtaget en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktion.

⁵⁰ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der recidiverer til personfarlig kriminalitet (19 pct.).

4.3.1

Alder ved indeksgerning

I følgende opgørelse over recidiv fordelt efter alder skelnes mellem 10-14-årige og 15-17-årige. Alderen angår alder ved tidspunktet for indeksgerningen (herefter indeksalder).

Af tabel 5 fremgår, at blandt de to kategorier af børn/unge med det største procentvise tilbagefald til ny kriminalitet – henholdsvis børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion og børn/unge henvist for anden alvorlig kriminalitet⁵¹ – er andelen, der recidiverer, størst blandt den ældste indeksaldersgruppe på 15-17 år. For børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion er forskellen i andelen, der recidiverer blandt de 15-17-årige og blandt de 10-14-årige, statistisk signifikant for både tilbagefald til straffelovs-/og eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 40 pct. og 24 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 24 pct. og 13 pct.). Børn/unge henvist for anden alvorlig kriminalitet udmærker sig ved at udgøre kategorien med den relativt set største andel blandt 15-17-årige, der begår ny kriminalitet (68 pct.). For børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion er der ikke statistisk signifikant forskel i recidivet blandt de to aldersgrupper.

Det bemærkes desuden, at betragtes de tre kategorier af børn og unge⁵² samlet set, så er der en statistisk signifikant større andel blandt børn/unge med indeksalderen 15-17 år, som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, til sammenligning med børn/unge med indeksalderen 10-14 år (henholdsvis 37 pct. og 23 pct.). For så vidt angår recidiv til personfarlig kriminalitet ses en tendens til tilsvarende forskel blandt børn/unge med indeksalderen 15-17 år til sammenligning med indeksalderen 10-14-år (henholdsvis 21 pct. og 13 pct.).

⁵¹ Af hensyn til et spinkelt datagrundlag for de 10-14-årige henvist for anden alvorlig kriminalitet, der recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, samt mikrodata for begge aldersgrupper vedrørende recidiv til personfarlig kriminalitet, er det dette ikke opgjort i tabellen.

⁵² Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

Tabel 5

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter alder ved indeksgerningen.

Henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion

Alder ved indeksgerningen	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
10 - 14 år	105	24 %	13 %
15 - 17 år	118	40 %	24 %
I alt	223	32 %	19 %

Henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion

Alder ved indeksgerningen	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
10 - 14 år	62	21 %	11 %
15 - 17 år	55	15 %	7 %
I alt	117	18 %	9 %

Henvist for anden alvorlig kriminalitet

Alder ved indeksgerningen	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
10 - 14 år	-	-	-
15 - 17 år	31 ⁵³	68 %	-
I alt	40⁵⁴	60 %	30 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁵³ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

⁵⁴ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

Køn

I indeværende afsnit om recidiv fordelt efter børnenes/de unges køn skelnes mellem drenge og piger. Opgørelsen omfatter alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, da antallet af piger i de øvrige kategorier af børn og unge er så numerisk lille, at yderligere opdeling er udeladt af diskretionshensyn.

Af tabel 6 ses, at blandt børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion forekommer det største tilbagefald til ny kriminalitet blandt drenge til sammenligning med piger. Denne forskel tenderer til at være statistisk signifikant ved recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 35 pct. og 21 pct.), mens forskellen ikke er statistisk signifikant ved tilbagefald til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 21 pct. og 12 pct.).

Det bemærkes desuden, at der for de tre kategorier af børn og unge⁵⁵ samlet set er en statistisk signifikant større andel blandt drenge (33 pct.) end piger (19 pct.), der recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, mens andelen, der begår ny personfarlig kriminalitet, ikke er statistisk signifikant større blandt drenge (19 pct.) end piger (11 pct.).

Tabel 6

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter køn.

Køn	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Dreng	180	35 %	21 %
Pige	43 ⁵⁶	21 %	12 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁵⁵ Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

⁵⁶ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

Herkomst

I indeværende opgørelse over recidiv skelnes mellem børn/unge med indvandr-/efterkommerbaggrund og børn og unge med dansk oprindelse.⁵⁷ Det bemærkes, at 'indvandr' og 'efterkommer' behandles under ét i tabellen, hvilket skyldes diskretionshensyn, da de enkelte kategorier omfatter et lille antal børn og unge. Ligeledes af diskretionshensyn er kategorien af børn og unge henvist for anden alvorlig kriminalitet ikke opgjort.

Af tabel 7 fremgår, at blandt børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion er andelen, der begår ny kriminalitet – herunder både straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser og til personfarlig kriminalitet – størst blandt børn/unge med indvandr-/efterkommerbaggrund til sammenligning med dansk oprindelse. Disse forskelle er dog ikke statistisk signifikante.

Tabel 7

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter herkomst.

Henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion

Herkomst	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Indvandr/efterkommer	93	34 %	20 %
Dansk oprindelse	130	31 %	18 %
I alt	223	32 %	19 %

Henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion

Herkomst	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Indvandr/efterkommer	39 ⁵⁸	26 %	15 %
Dansk oprindelse	78	14 %	6 %
I alt	117	18 %	9 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁵⁷ Danmarks Statistiks definition af herkomstkategorierne benyttes i indeværende opgørelse. For yderligere information henvises til: <https://www.dst.dk/da/TilSalg/Forskningsservice/Dokumentation/hoekjvalitetsvariable/udlaendinge/ietype>.

⁵⁸ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

Det bemærkes desuden, at der for de tre kategorier af børn og unge⁵⁹ samlet set ikke er statistisk signifikant forskel mellem andelen af børnene/de unge med indvandrer-/efterkommerbaggrund og andelen af børn/unge med dansk oprindelse, der recidiverer – hverken hvad angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (hvor henholdsvis 33 pct. og 29 pct. recidiverer) eller til personfarlig kriminalitet (hvor henholdsvis 19 pct. og 16 pct. recidiverer).

4.3.4

Anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet

I følgende opgørelse over recidiv indgår alene de børn og unge, der er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Dette skyldes diskretionshensyn, da der blandt de øvrige kategorier af børn og unge⁶⁰ er ganske få, der har været anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet.

Af tabel 8 ses, at andelen, der recidiverer, er større blandt de børn/unge, som var anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet, end børn/unge, der ikke har været anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet. Denne forskel er statistisk signifikant, både hvad angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 46 pct. og 29 pct.), og hvad angår tilbagefald til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 37 pct. og 15 pct.).

Det bemærkes hertil, at der for de tre kategorier samlet set er en statistisk signifikant større andel, der begår ny kriminalitet, blandt børn/unge, som var anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet, end børn/unge, der ikke var anbragt uden for hjemmet forud for nævnsmødet, både hvad angår recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 47 pct. og 28 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 32 pct. og 14 pct.).

⁵⁹ Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

⁶⁰ Henholdsvis børn/unge, der er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion og for anden alvorlig kriminalitet.

Tabel 8

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter anbringelse uden for hjemmet forud for nævnsmødet.

Anbringelse uden for hjemmet forud for nævnsmødet	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Har været anbragt uden for hjemmet	41 ⁶¹	46 %	37 %
Har ikke været anbragt uden for hjemmet	182	29 %	15 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

4.3.5

Straffelovsovertrædelser forud for nævnsmøde

I nedenstående opgørelse over recidiv skelnes mellem børn/unge, der er registreret med henholdsvis én eller flere mistanke(r)/sigtelse(r) for overtrædelse af straffeloven forud for nævnsmødet (herefter 'forudgående straffelovsovertrædelser'). For så vidt angår kategorien af børn og unge henvist for anden alvorlig kriminalitet er opdelingen udeladt grundet diskretionshensyn. Indeksgeringen indgår i denne opgørelse, dvs. alle børn/unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, og som er henvist for personfarlig kriminalitet, er registreret med mindst én forudgående straffelovsovertrædelse.

Af tabel 9 fremgår, at andelen, der recidiverer blandt de to kategorier af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet, er størst blandt børn/unge med *flere* end én forudgående straffelovsovertrædelse til sammenligning med børn/unge med én forudgående straffelovsovertrædelse. For så vidt angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser er forskellene i recidivprocenten blandt børn/unge med henholdsvis *flere* end én og én forudgående straffelovsovertrædelse (henholdsvis 41 pct. og 18 pct. for børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion og 32 pct. og 12 pct. for børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion) statistisk signifikante. Når det angår recidiv til personfarlig kriminalitet, er forskellen alene statistisk signifikant for børn/henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion (henholdsvis 25 pct. og 8 pct.).

⁶¹ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

Det bemærkes hertil, at der for de tre kategorier⁶² samlet set er en statistisk signifikant større andel blandt børn/unge med *flere* end én forudgående straffelovsovertrædelse end børn/unge med én forudgående straffelovsovertrædelse, der recidiverer til henholdsvis straffelovs- og/eller særlovsovertrædelse (henholdsvis 44 pct. og 16 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 24 pct. og 9 pct.)

Tabel 9

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter forudgående straffelovsovertrædelse.

Henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion

Forudgående straffelovsovertrædelse	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelse	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
1 overtrædelse	83	18 %	8 %
Flere end 1 overtrædelse	140	41 %	25 %
I alt	223	32 %	19 %

Henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion

Forudgående straffelovsovertrædelse	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelse	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
1 overtrædelse	75	12 %	8 %
Flere end 1 overtrædelse	42 ⁶³	32 %	12 %
I alt	117	18 %	9 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

4.3.6

Debutalder for straffelovsovertrædelse

I nedenstående tabel over recidiv fordelt efter debutalder skelnes mellem børn/unge, som var 10-12 år eller 13-17 år på gerningstidspunktet for den første straffelovsovertrædelse, de er registreret med en mistanke/sigtelse for. Grundet diskretionshensyn er debutalderen alene

⁶² Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

⁶³ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

opgjort for børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. De øvrige kategorier af børn og unge er udeladt af tabellen grundet et lille antal børn/unge med debutalderen 10-12 år.

Af tabel 10 ses, at der er en ganske lille eller ingen forskel på de to debutaldersgruppers recidivandele.

En analyse af de tre kategorier⁶⁴ samlet set viser, at andelen, som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, er statistisk signifikant større blandt børn/unge med debutalderen 10-12 år end 13-17 år (henholdsvis 40 pct. og 29 pct.), mens der ikke er statistisk signifikant forskel mellem debutaldersgrupperne, hvad angår recidiv til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 23 pct. og 16 pct.).

Tabel 10

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter debutalder for første straffelovsovertrædelse.

Debutalder	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
10-12 år	38 ⁶⁵	32 %	21 %
13- 17 år	185	32 %	18 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

4.3.7

Kontakt til psykiatrien forud for nævnsmødet

I dette afsnit vedrørende recidiv skelnes mellem, om barnet/den unge har været i kontakt med psykiatrien forud for nævnsmødet eller ej.⁶⁶ Kategorien af børn og unge henvist for anden alvorlig kriminalitet er udeladt grundet diskretionshensyn.

⁶⁴ Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

⁶⁵ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

⁶⁶ Kontakt til psykiatrien er opgjort efter sygesikringskontakt med læger, der har specialer vedrørende psykiatri eller børne- og ungdomspsykiatri og/eller kontakt med psykiatriske afdelinger på offentlige eller private hospitaler i Danmark. For yderligere uddybelse se bilag 1.

Af tabel 11 fremgår, at det største procentvise tilbagefald til ny kriminalitet ses blandt børn/unge, der har været i kontakt med psykiatrien forud for nævnsmødet. For så vidt angår børn og unge, der er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, er forskellene statistisk signifikante, både hvad angår recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 41 pct. og 13 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 27 pct. og 5 pct.), mens der for børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion alene er tendens til en statistisk signifikant forskel i andelen, der recidiverer til straffelovs- og/eller straffelovsovertrædelser (henholdsvis 40 pct. og 28 pct.), og ingen statistisk signifikant forskel med hensyn til recidiv til personfarlig kriminalitet.

Tabel 11

Børn og unge* kategoriseret efter typen af henvisningskriminalitet/afgørelse i nævnet og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter forudgående kontakt til psykiatrien.

Henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion

Forudgående kontakt til psykiatrien	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Kontakt	80	40 %	24 %
Ingen kontakt	143	28 %	16 %
I alt	223	32 %	19 %

Henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion

Forudgående kontakt til psykiatrien	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Kontakt	22 ⁶⁷	41 %	27 %
Ingen kontakt	95	13 %	5 %
I alt	117	18 %	9 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet eventuelle forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

Det bemærkes desuden, at der for de tre kategorier⁶⁸ samlet set er en statistisk signifikant større andel blandt børn/unge *med* forudgående kontakt til psykiatrien end børn/unge uden

⁶⁷ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

⁶⁸ Henholdsvis børn/unge, der I) er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, II) er henvist for personfarlig kriminalitet *uden* afgørelse om forbedringsforløb og straksreaktion, og III) er henvist for anden alvorlig kriminalitet.

forudgående kontakt til psykiatrien, der recidiverer til henholdsvis straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 44 pct. og 25 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 27 pct. og 13 pct.).

4.3.8

Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet

I dette afsnit opgøres recidiv efter, hvorvidt barnet/den unge har modtaget en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet⁶⁹ fra Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej. På denne baggrund er det således alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der indgår i opgørelsen.⁷⁰

Af tabel 12 fremgår, at der er en større andel af børn/unge med – end uden – afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, der er registreret for tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 41 pct. og 30 pct.). Denne forskel er dog ikke statistisk signifikant. For så vidt angår andelen, der begår ny personfarlig kriminalitet, er forskellen blandt børn/unge henholdsvis med og uden afgørelse om anbringelse uden for hjemmet statistisk signifikant (henholdsvis 31 pct. og 15 pct.).

Tabel 12

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter afgørelse om anbringelse uden for hjemmet afgivet af Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 14.

Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet	51	41 %	31 %
Ingen afgørelse om anbringelse uden for hjemmet ⁷¹	172	30 %	15 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁶⁹ Et forbedringsforløb omfatter en eller flere foranstaltninger, hvilket kan angå anbringelse uden for hjemmet af barnet/den unge uden for hjemmet jf. § 14 i ungdomskriminalitetsloven.

⁷⁰ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

⁷¹ Denne kategori omfatter børn og unge, som har modtaget en afgørelse udelukkende bestående af et forbedringsforløb, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13, og/eller en straksreaktion.

Antal øvrige foranstaltninger i forbedringsforløb

I det følgende opdeles recidivet efter antallet af foranstaltninger indeholdt i det forbedringsforløb, som børnene/de unge har modtaget afgørelse om, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13.⁷² Det vil sige, at nedenstående tabel *ikke* opgør afgørelser udelukkende bestående af straksreaktioner og/eller anbringelser uden for hjemmet.⁷³ Alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og en eventuel yderligere straksreaktion indgår i opgørelsen.⁷⁴

Af tabel 13 ses et større recidiv blandt børn/unge, som modtager en afgørelse om flere end én foranstaltning end blandt børn og unge med afgørelse om én foranstaltning, hvilket er statistisk signifikant for tilbagefald til både straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 36 pct. og 18 pct.) og til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 21 pct. og 10 pct.).

Tabel 13

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og eventuel yderligere straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter antal foranstaltninger, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13.

Antal foranstaltninger jævnfør ungdomskriminalitetslovens § 13	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
1 foranstaltning jf. § 13	67	18 %	10 %
Flere end 1 foranstaltning jf. § 13	136	36 %	21 %
I alt⁷⁵	203	30 %	18 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og eventuelle yderligere straksreaktioner i 2020.

⁷² Ungdomskriminalitetsnævnet kan som tidligere beskrevet fastsætte et forbedringsforløb i form af en handleplan med en varighed på op til to år, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13. Handleplanen skal angive en eller flere konkrete foranstaltninger, som vurderes egnede for barnet/den unge i forhold til dennes problemer og behov.

⁷³ Det skal bemærkes, at 18 pct. af dem, der har modtaget mindst én foranstaltning efter ungdomskriminalitetslovens § 13, også har modtaget en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet.

⁷⁴ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

⁷⁵ Det bemærkes, at foruden de børn og unge, som er inkluderet i tabellen, er der yderligere 20 børn og unge, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og som ikke har modtaget nogen foranstaltninger, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13. Der er en relativ stor andel blandt disse, som begår gentagen kriminalitet. Det skal bemærkes, at blandt disse 20 børn og unge har hovedparten modtaget en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 14, mens de øvrige har modtaget en afgørelse om en straksreaktion, jf. ungdomskriminalitetslovens § 12.

Overholdte kontroller

I dette afsnit vedrørende recidiv skelnes mellem, om barnet/den unge har overholdt alle kontroller gennemført af ungekriminalforsorgen eller ej⁷⁶. Da det kun er børn og unge, som modtager en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktion, som får et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen, er det alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der indgår i opgørelsen.⁷⁷

Af tabel 14 fremgår, at det største procentvise tilbagefald til ny kriminalitet forekommer blandt børn/unge, der *ikke* har overholdt alle kontroller, til sammenligning med børn/unge, som har overholdt alle kontroller. Der er dog ikke tale om statistisk signifikante forskelle, hverken for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 37 pct. og 29 pct.) eller til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 21 pct. og 17 pct.).

Tabel 14

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter overholdte kontroller.

Overholdte kontroller	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Alle kontroller er overholdt	128	29 %	17 %
Ikke alle kontroller er overholdt	95	37 %	21 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁷⁶ Ungekriminalforsorgen skal mindst én gang om ugen kontrollere, at barnet/den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn § 11. Hvis barnets/den unges efterlevelse af afgørelsen forløber uproblematisk, kan kontrollen efter de første to måneder tilrettelægges således, at ungekriminalforsorgen alene kontrollerer én foranstaltning om ugen, dog skal alle foranstaltninger kontrolleres mindst én gang om måneden, jf. bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn § 15, stk. 1 og 2.

⁷⁷ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

Unddragelse af tilsyn

I følgende opgørelse skelnes mellem, hvorvidt barnet/den unge har unddraget sig tilsyn gennemført af ungekriminalforsorgen eller ej⁷⁸. Da det kun er børn og unge, som modtager en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktion, som får et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen, er det alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der indgår i opgørelsen.⁷⁹

Af tabel 15 ses, at der overordnet ikke er stor forskel på børn/unges tilbagefald til ny kriminalitet, når det kommer til, hvorvidt de har unddraget sig tilsyn eller ej. De mindre forskelle, der ses, er ikke statistisk signifikante.

Tabel 15

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter, om tilsyn er unddraget eller ej.

Unddraget tilsyn	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Ingen tilsyn unddraget	168	31 %	19 %
Tilsyn unddraget	55	36 %	20 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁷⁸ Ungekriminalforsorgen skal føre tilsyn med, at børn og unge, der har fået en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet om en straksreaktion og/eller et forbedringsforløb, efterlever nævnets afgørelse. Dette indebærer blandt andet, at barnet/den unge og forældremyndighedsindehaverne skal deltage i tilsynssamtaler hos ungekriminalforsorgen og modtage besøg af ungekriminalforsorgen, jf. ungdomskriminalitetslovens § 48.

⁷⁹ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

Længde af tilsynsforløb

I nedenstående tabel 16, hvor recidiv er opgjort efter længden af barnets/den unges tilsynsforløb⁸⁰, skelnes mellem forløb kortere end 6 måneder, forløb fra 6-12 måneder og forløb fra 13-24 måneder. Da det kun er børn og unge, som modtager en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktioner, som får et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen, er det alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der indgår i opgørelserne.⁸¹

Som det fremgår af tabel 16, er der kun mindre forskelle i andelen, der begår ny kriminalitet, når denne opgøres efter længden af barnets/den unges tilsynsforløb. Ingen af disse forskelle er statistisk signifikante.

Tabel 16

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter længde på tilsynsforløb.

Længde på tilsynsforløb	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Kortere end 6 måneder	21 ⁸²	33 %	14 %
6 – 12 måneder	91	35 %	22 %
13- 24 måneder	111	30 %	17 %
I alt	223	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁸⁰ Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med barnet/den unge i den periode, hvor barnet/den unge er underlagt foranstaltninger fastsat i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn § 5. Dermed svarer tilsynsforløbets varighed til varigheden af forbedringsforløbet/straksreaktionen, som barnet/den unge har modtaget afgørelse om.

⁸¹ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

⁸² Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

Tilsynsfrekvens

I dette afsnit vedrørende recidiv sondres mellem en høj og en lav tilsynsfrekvens.⁸³ Med en høj tilsynsfrekvens menes gennemsnitligt set kort tid mellem hvert tilsyn, altså relativt hyppige tilsyn, mens der med lav tilsynsfrekvens er tale om mindre hyppige tilsyn.⁸⁴ Da det kun er børn og unge, som modtager en afgørelse *med* forbedringsforløb og/eller straksreaktioner, som får et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen, er det alene børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, der indgår i opgørelserne.⁸⁵

Af tabel 17 fremgår, at det største tilbagefald til kriminalitet forekommer blandt børn/unge med en høj tilsynsfrekvens. Andelen, der i denne kategori recidiverer, er statistisk signifikant større end andelen, der recidiverer blandt børn og unge med lav tilsynsfrekvens, hvad angår tilbagefald til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser (henholdsvis 48 pct. og 28 pct.), men ikke hvad angår tilbagefald til personfarlig kriminalitet (henholdsvis 27 pct. og 17 pct.).

⁸³ Hvor ofte ungekriminalforsorgen skal føre tilsyn med barnet/den unge i de første to måneder efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, er beskrevet i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn. Efter de to første måneder efter nævnets afgørelse, fastlægges tilsynsfrekvensen dog ud fra en konkret vurdering. Hvis barnet/den unge vurderes at være i lav risiko for at begå ny kriminalitet, er tilsynsfrekvensen efter de første to måneder som udgangspunkt én gang om måneden, hvis barnet/den unge vurderes at være i mellemrisiko, er tilsynsfrekvensen ligeledes én gang om måneden (dog med mulighed for opfølgninger imellem disse), og hvis barnet/den unge vurderes at være i høj risiko for ikke at overholde nævnets afgørelser, er tilsynsfrekvensen som udgangspunkt hver 14. dag. Tilsynsfrekvens er beskrevet yderligere i devalueringen *Udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager*.

⁸⁴ Tilsynsfrekvensen er opgjort som det gennemsnitlige antal dage mellem hvert tilsyn *efter* de første 60 dage efter afgørelsen i nævnet, da der, som beskrevet ovenfor, er særlige regler for denne periode. Børn og unge med gennemsnitligt set mindre end 25 dage mellem hvert tilsyn er kategoriseret med en høj tilsynsfrekvens, mens børn og unge, der gennemsnitligt set har mere end 25 dage mellem hvert tilsyn, er kategoriseret med en lav tilsynsfrekvens.

⁸⁵ Som tidligere angivet opdeles kategorien af børn og unge, der er henvist til nævnet på baggrund af anden alvorlig kriminalitet, grundet diskretionshensyn ikke efter, hvilken type afgørelse de har modtaget i nævnet.

Tabel 17

Børn og unge*, som er henvist for personfarlig kriminalitet *med* afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion, og andelen heraf, som er registreret for ny kriminalitet, fordelt efter kriminalitetens art, opgjort efter tilsynsfrekvens.

Tilsynsfrekvens	Antal børn og unge	Andel som recidiverer til straffelovs- og særlovsovertrædelser	Andel som recidiverer til personfarlig kriminalitet
Høj tilsynsfrekvens	44 ⁸⁶	48 %	27 %
Lav tilsynsfrekvens	162	28 %	17 %
I alt	206⁸⁷	32 %	19 %

* Tabellen omfatter børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019 og senest har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner i 2020.

⁸⁶ Det bemærkes, at der her er tale om en numerisk lille værdi, hvorfor analyser og opgørelser baseret herpå bør tolkes med varsomhed. Dette gør sig ikke mindst gældende for tests af statistisk signifikans, som både afhænger af størrelsen på forskelle mellem to værdier og af antallet af observationer, der ligger til grund for beregningerne.

⁸⁷ At det samlede antal af børn og unge i denne gruppe er 206 – og ikke 223 som i de øvrige tabeller under afsnit 4.3 – skyldes, at tilsynsfrekvensen udregnes på baggrund af tilsynsmøder, der afholdes mere end 60 dage efter afgørelsen i nævnet, jf. beskrivelsen i fodnote 82. For 17 børn og unge gælder, at tilsynsforløbet enten afsluttes i løbet af disse 60 dage, eller at der kun forekommer én tilsynssamtale efter de 60 dage, hvorfor det ikke er muligt at beregne et gennemsnit. Disse 17 indgår derfor ikke i opgørelsen.

Sammenligning af eksperimental- og kontrolgruppe

Som beskrevet i afsnit 3.1, undersøges det i effektmålingen, om Ungdomskriminalitetsnævnet har en effekt i forhold til børns og unges recidiv. Dette undersøges ved en kvasi-eksperimentel tilgang, hvor eksperimentalgruppen, som har modtaget indsatsen (hvilket i dette tilfælde svarer til at få sin sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet), sammenlignes med kontrolgruppen i forhold til recidivrisiko. For at være i stand til at måle en effekt af indsatsen, kræves det, at indsatsen er det eneste forhold, der adskiller eksperimental- og kontrolgruppen, og som er af betydning for effektmålet, hvilket i indeværende undersøgelse er recidivrisikoen.

Betragtes recidivet ⁸⁸ blandt henholdsvis eksperimental- og kontrolgruppen ses, at en statistisk signifikant mindre andel i eksperimentalgruppen end i kontrolgruppen recidiverer til straffelovs- og særlovsovertrædelser (henholdsvis 27 pct. og 36 pct.). Endvidere er der en tendens til statistisk signifikant forskel mellem eksperimentalgruppen og kontrolgruppen, hvad angår recidiv til personfarlig kriminalitet, hvor en mindre andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (16 pct.) end kontrolgruppen (21 pct.) recidiverer hertil. Opdeles disse resultater efter aldersgruppe, er forskellene med hensyn til recidiv til straffelovs- og særlovsovertrædelser statistisk signifikante for de 10-14-årige (henholdsvis 23 pct. for eksperimentalgruppen og 35 pct. blandt kontrolgruppen), men ikke for de 15-17-årige (32 pct. og 37 pct.). For så vidt angår recidiv til personfarlig kriminalitet ses ligeledes statistisk signifikante forskelle for de 10-14-årige (henholdsvis 13 pct. for eksperimentalgruppen og 20 pct. blandt kontrolgruppen), men ikke for de 15-17-årige (19 pct. og 23 pct.).

Eksperimental- og kontrolgruppen er, som beskrevet i afsnit 3.1.1, søgt konstrueret på en måde, så de må forventes i udgangspunktet at være sammenlignelige med hensyn til effektmålet. Dette udelukker dog ikke, at der alligevel *kan* være forskelle mellem de to grupper.

En analyse af forskelle i udvalgte karakteristika⁸⁹ viser overordnet, at der er statistisk signifikant forskel på eksperimentalgruppen (n=340) og kontrolgruppen (n=543), idet:

⁸⁸ Det bemærkes, at observationsperioden for dette afsnits recidivopgørelser er ét år, svarende til den observationsperiode der anvendes i effektmålingen. For eksperimentalgruppens vedkommende er observationsperioden ét år fra datoen for nævnsmøde eller – for de børn/unge, som har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb og/eller en straksreaktion – ét år efter fra børnene/de unge har afsluttet forbedringsforløb og/eller straksreaktioner. I dette afsnits recidivopgørelse anvendes en observationsstart for kontrolgruppen på det estimerede nævnsmødetidspunkt.

⁸⁹ Disse karakteristika er lig de forhold, som indgår i undersøgelsens effektmåling som kontrolvariable. Eneste undtagelse hertil er aldersfordelingen, der ikke inkluderes i effektmålingen, fordi denne foretages særskilt for de to aldersgrupper. Se også beskrivelse af karakteristika i bilag 2.

- en *større* andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (51 pct.) end i kontrolgruppen (37 pct.) er *15-17 år* frem for *10-14 år*.
- en *større* andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (61 pct.) end i kontrolgruppen (54 pct.) er af *dansk oprindelse frem for indvandrere/efterkommer*.
- en *større* andel af de 15-17-årige i eksperimentalgruppen (94 pct.) end i kontrolgruppen (86 pct.) har modtaget en *betinget fængselsstraf ved dom frem for en ubetinget fængselsstraf ved dom*.
- en *mindre* andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (28 pct.) end i kontrolgruppen (34 pct.) har gået i *specialklasse eller har modtaget specialundervisning*.
- en *mindre* andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (51 pct.) end i kontrolgruppen (65 pct.) har *en mor, der ikke er i arbejde frem for en mor, der er i arbejde*.
- En *mindre* andel af børn/unge i eksperimentalgruppen (8 pct.) end i kontrolgruppen (12 pct.) har *biologiske søskende med en ubetinget fængselsstraf ved dom*.

Analysen viser ydermere, at der *ikke* er statistisk signifikant forskel på eksperimental- og kontrolgruppen, hvad angår børnenes/de unges køn, om de har haft forudgående kontakt til psykiatrien, om hvorvidt børnenes/de unges forældre har modtaget en ubetinget fængselsstraf ved dom eller ej, om børnene/de unge bor i leje- eller ejerbolig, om de har været anbragt uden for hjemmet, om de har modtaget (øvrige) forudgående forebyggende foranstaltninger, om de har skiftet skole, om de bor med to biologiske forældre, børnenes/de unges debutalder og om de har begået forudgående straffelovsovertrædelser.

Overordnet fremgår det således, at eksperimentalgruppen og kontrolgruppen adskiller sig fra hinanden på en række karakteristika, der kan være af betydning for recidivrisikoen. Dette understøtter behovet for, at effektmålingen foretages som en regressionsanalyse, hvor der er mulighed for at tage højde for sådanne forskelle.

Effektmålingen foretages ved brug af logistiske regressionsanalyser, der er opdelt efter henholdsvis alder på tidspunkt for indeksgæringen (aldersgrupperne 10-14-årige og 15-17-årige) og efter recidivkriteriet (recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser samt til personfarlig kriminalitet).

I nedenstående afsnit er resultaterne fra udvalgte modeller fra modelsøgningen vist:

- En *tom model*, som udelukkende omfatter sammenhængen mellem, om børnene/de unge har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, og om de er recidiveret. Denne model viser, hvordan effekten af at få en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet ser ud, når der ikke kontrolleres for betydningen af øvrige relevante forhold.
- En *startmodel*, som omfatter den tomme model og samtlige kontrolvariable, der er udvalgt til denne undersøgelse.⁹⁰ Startmodellen giver et samlet overblik over betydningen af de forhold, som det indledningsvist vurderes at være relevant at kontrollere for, og som modelsøgningen tager udgangspunkt i.
- En *slutmodel*, som indeholder den tomme model plus de kontrolvariable, der gennem modelsøgningen har vist sig at have en statistisk signifikant betydning for børnenes/de unges recidivrisiko. Denne model giver et overblik over, om det at få sin sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet har en effekt på recidivrisikoen, når der samtidig er kontrolleret for øvrige udvalgte relevante forhold.

Regressionstabellerne nedenfor omfatter resultater baseret på to forskellige starttidspunkter for observationsperioden for kontrolgruppen:

- I. Observationsperioden for kontrolgruppen startes på det tidspunkt, hvorpå det kunne forventes, at barnets/den unges nævnsmøde ville have været afholdt, såfremt de skulle have haft en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet ('det estimerede nævnsmødetidspunkt').
- II. Observationsperioden for kontrolgruppen startes på det tidspunkt, hvorpå observationsperioden gennemsnitligt set startes for eksperimentalgruppen målt fra gerningsdatoen ('den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppe').

⁹⁰ For beskrivelse af disse variable se bilag 2. Enkelte af de anvendte kontrolvariable (herkomst, bor i lejlighed og mor i arbejde) har manglet oplysninger for *nogle* af børnenes/de unges vedkommende. Eksempelvis har der for enkelte af børnene/de unge ikke været oplysninger om, hvorvidt de boede i lejlighed eller *ikke* boede i lejlighed forud for deres indeksgæring. Som en metodisk løsning på dette, er der oprettet ekstra kontrolvariable, som angiver, om børnene/de unge *ikke* er blevet placeret i et udfald (også betegnet som 'missing-værdier') for de pågældende variable. Disse variable kaldes 'missing-værdi på herkomst', 'missing-værdi på lejlighed' og 'missing-værdi på mor i arbejde'.

Regressionstabellerne indeholder oplysninger om, hvilke variable de forskellige modeller omfatter, og hvorvidt disse variable har statistisk signifikant sammenhæng med recidivet i den pågældende model (angivet ved * såfremt variabelen tenderer til at være statistisk signifikant (10 procents signifikansniveau), ** såfremt variabelen er signifikant på et 5 procents signifikansniveau, eller *** såfremt variabelen er signifikant på et 1 procents signifikansniveau). Tabellerne viser yderligere variabelenes odds ratio-værdi og standardafvigelse (sidstnævnte skrevet i parentes).

6.1

10-14-årige: Recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser

Af tabel 18 fremgår, at der i de tomme modeller – hvor der ikke er kontrolleret for øvrige forhold – er en statistisk signifikant sammenhæng mellem, om de 10-14-årige har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej og recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser. Da odds ratio-værdierne er mindre end 1, vil det sige, at de 10-14-årige, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, er mindre tilbøjelige til at recidivere til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, end børn og unge, der ikke har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Når der kontrolleres for betydningen af øvrige forhold, peger odds ratio-værdierne i samme retning, for så vidt angår regressionen, der omfatter observationsstart for kontrolgruppen på det estimerede nævns mødetidspunkt, men sammenhængen ses dog at være tenderende til statistisk signifikant i slutmodellen.⁹¹

Ligeledes viser resultaterne fra regressionen, der omfatter observationsstart for kontrolgruppen ved den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppen, at når der kontrolleres for betydningen af øvrige forhold, er odds-ratio værdierne fortsat mindre end 1 i slutmodellen. Derudover fremgår det, at sammenhængen er statistisk signifikant.

Samlet set peger disse resultater i retning af, at 10-14-årige, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, har en lavere risiko for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, end 10-14-årige, som ikke har fået en sag behandlet af nævnet har, når det senere tidspunkt for kontrolgruppens observationsstart anvendes, mens der ses en tendens til det samme, når den anden og tidligere observationsstart anvendes.

⁹¹ P-værdien er i dette tilfælde 0,057, dvs. tæt på at være statistisk signifikant.

Tabel 18

Regressionstabel over logistisk regression for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser for 10-14-årige med to forskellige tidspunkter for observationsstart for kontrolgruppen. Odds ratio og standardafvigelse. N=510.

Observationsstart for kontrolgruppen ved:	Estimeret nævns mødetidspunkt			Gennemsnitlig observationsstart for eksperimentalgruppe		
	Tom model	Start-model	Slutmodel	Tom model	Start-model	Slutmodel
Sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet (eksperimentalgruppe ift. kontrolgruppe)	0,554*** (0,120)	0,718 (0,174)	0,640* (0,150)	0,514*** (0,111)	0,626** (0,148)	0,590** (0,135)
Køn (Drenge ift. piger)		1,679 (0,545)			1,291 (0,377)	
Herkomst (Indvandrere/efterkommer ift. dansk oprindelse)		0,977 (0,249)			1,127 (0,277)	
Missing-værdi på herkomst (Missing ift. ikke-missing)		0,591 (0,689)			-†	
Forebyggende foranstaltninger efter lov om social service (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,807** (0,466)	1,698** (0,353)		1,825** (0,456)	1,946*** (0,389)
Anbragt uden for hjemmet efter lov om social service (Har været ift. har ikke været)		1,380 (0,450)			1,670 (0,525)	
Kontakt med psykiatrien (Har været ift. har ikke været)		0,957 (0,267)			0,890 (0,234)	
Specialundervisning og/eller -klasse (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		0,812 (0,234)			0,804 (0,217)	
Skoleskift (Har skiftet skole mindst én gang ift. har ikke skiftet skole)		1,178 (0,333)			1,443 (0,402)	
Bor i lejlighed (Bor i lejlighed ift. bor ikke i lejlighed)		0,854 (0,258)			0,796 (0,237)	
Missing-værdi på lejlighed (Missing ift. ikke-missing)		3,090 (2,126)			2,044 (1,178)	
Bor sammen med to forældre (Bor med to forældre ift. bor ikke sammen med to forældre)		0,920 (0,233)			1,274 (0,309)	
Mor i arbejde (Mor er ift. mor er ikke i arbejde)		1,070 (0,284)			0,775 (0,193)	
Missing-værdi på mor i arbejde (Missing ift. ikke-missing)		0,284 (0,227)			0,251* (0,184)	
Debutalder for straffelovsovertrædelser (10-12 år ift. 15-17 år)		0,564** (0,156)			0,695 (0,177)	
Forudgående straffelovsovertrædelser (Er registreret ift. er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser)		4,495*** (1,055)	3,871*** (0,836)		2,915*** (0,664)	2,779*** (0,573)
Forældre med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom)		2,041*** (0,512)	1,902*** (0,462)		0,932 (0,246)	
Søskende med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom)		1,614 (0,580)			1,342 (0,468)	
Konstant	0,531*** (0,060)	0,121*** (0,057)	0,209*** (0,040)	0,573*** (0,064)	0,186*** (0,080)	0,282*** (0,049)

*p<0,10; ** p<0,05; *** p<0,01

† Variablen ”Missing-værdi på herkomst” er udeladt i denne regression, da variablen ikke varierer over den afhængige variabel.

10-14-årige: Recidiv til personfarlig kriminalitet

Af den regression i tabel 19, hvori der anvendes observationsstart for kontrolgruppen på det estimerede nævnsmødetidspunkt, fremgår, at der i den tomme model – hvor der ikke er kontrolleret for øvrige forhold – ses at være en statistisk signifikant sammenhæng mellem, om den 10-14-årige har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej og recidiv til personfarlig kriminalitet.

Af den regression i tabel 19, hvori der anvendes observationsstart for kontrolgruppen ved den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppen, fremgår, at der i den tomme model ses at være en *tendens* til statistisk signifikant sammenhæng mellem, om den 10-14-årige har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej og recidiv til personfarlig kriminalitet.

Med odds ratio-værdier på mindre end 1, vil det sige, at de 10-14-årige, som har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet, er mindre tilbøjelige til at recidivere til personfarlig kriminalitet, end børn og unge, der ikke har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Når der kontrolleres for betydningen af øvrige forhold i slutmodellen, peger odds ratio-værdierne i samme retning – men sammenhængen ses ikke at være statistisk signifikant.

Tabel 19

Regressionstabel over logistisk regression for recidiv til personfarlig kriminalitet for 10-14-årige med to forskellige observationsstart for kontrolgruppen. Odds ratio og (standardafvigelse). N=510.

Observationsstart for kontrolgruppen ved:	Estimeret nævnsmødetidspunkt			Gennemsnitlig observationsstart for eksperimentalgruppe		
	Tom model	Start-odel	Slutmodel	Tom model	Start-model	Slutmodel
Sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet (eksperimentalgruppe ift. kontrolgruppe)	0,582** (0,157)	0,819 (0,253)	0,720 (0,207)	0,604* (0,163)	0,837 (0,245)	0,735 (0,207)
Køn (Drenge ift. piger)		1,568 (0,625)			1,412 (0,529)	
Herkomst (Indvandrere/efterkommer ift. dansk oprindelse)		1,126 (0,333)			1,316 (0,383)	
Missing-værdi på herkomst (Missing ift. ikke-missing)		1,723 (1,933)			-†	
Forebyggende foranstaltninger efter lov om social service (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,576 (0,525)			1,404 (0,466)	
Anbragt uden for hjemmet efter lov om social service (Har været ift. har ikke været)		1,082 (0,428)			2,198** (0,814)	2,296*** (0,657)
Kontakt med psykiatrien (Har været ift. har ikke været)		1,327 (0,427)			0,931 (0,299)	
Specialundervisning og/eller -klasse (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,131 (0,373)			0,906 (0,310)	
Skoleskift (Har skiftet skole mindst én gang ift. har ikke skiftet skole)		2,179* (0,910)	2,701*** (1,025)		1,932* (0,739)	2,106** (0,754)
Bor i lejlighed (Bor i lejlighed ift. bor ikke i lejlighed)		0,679 (0,272)			1,107 (0,398)	
Missing-værdi på lejlighed (Missing ift. ikke-missing)		8,511*** (5,761)	7,012*** (4,419)		3,090** (1,631)	
Bor sammen med to forældre (Bor med to forældre ift. bor ikke sammen med to forældre)		0,732 (0,227)			0,817 (0,244)	
Mor i arbejde (Mor er ift. mor er ikke i arbejde)		1,084 (0,354)			1,464 (0,460)	
Missing-værdi på mor i arbejde (Missing ift. ikke-missing)		0,278 (0,249)			1,026 (0,897)	
Debutalder for straffelovsovertrædelser (10-12 år ift. 13-17 år)		0,714 (0,248)			0,911 (0,281)	
Forudgående straffelovsovertrædelser (Er registreret ift. er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser)		3,447*** (0,966)	3,288*** (0,811)		2,320*** (0,598)	2,458*** (0,591)
Forælder med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom)		2,048** (0,612)	1,971** (0,534)		1,546 (0,480)	
Søskende med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom)		1,993* (0,802)			1,797 (0,692)	
Konstant	0,247*** (0,034)	0,031*** (0,019)	0,050*** (0,019)	0,238*** (0,033)	0,032*** (0,018)	0,073*** (0,026)

*p<0,10; ** p<0,05; *** p<0,01

† Variablen "Missing-værdi på herkomst" er udeladt i denne regression, da variablen ikke varierer over den afhængige variabel.

15-17-årige: Recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser

Af tabel 20 fremgår, at sammenhængen mellem, om 15-17-årige har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej og recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, *ikke* er statistisk signifikant, hverken i de tomme modeller eller når der kontrolleres for betydningen af øvrige forhold i slutmodellen. Disse resultater gælder, uanset om observationsperioden for kontrolgruppen startes ved det estimerede nævnsmødetidspunkt eller ved den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppen.

Tabel 20

Regressionstabel over logistisk regression for recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser for 15-17-årige med to forskellige observationsstart for kontrolgruppen. Odds ratio og (standardafvigelse). N=373.

Observationsstart for kontrolgruppen ved:	Estimeret nævns mødetidspunkt			Gennemsnitlig observationsstart for eksperimentalgruppe		
Variabel	Tom model	Start-model	Slutmodel	Tom model	Start-model	Slutmodel
Sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet (eksperimentalgruppe ift. kontrolgruppe)	0,794 (0,174)	0,763 (0,196)	0,730 (0,181)	0,794 (0,174)	0,754 (0,188)	0,748 (0,177)
Køn (Drenge ift. piger)		2,918*** (1,034)	2,917*** (1,037)		1,893* (0,620)	1,905** (0,619)
Herkomst (Indvandrere/efterkommer ift. dansk oprindelse)		2,073** (0,613)	2,313*** (0,615)		2,237*** (0,635)	2,248*** (0,579)
Forebyggende foranstaltninger efter lov om social service (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,082 (0,339)			1,277 (0,401)	
Anbragt uden for hjemmet efter lov om social service (Har været ift. har ikke været)		0,948 (0,308)			0,834 (0,264)	
Kontakt med psykiatrien (Har været ift. har ikke været)		2,290*** (0,715)	2,467*** (0,668)		1,899** (0,585)	2,496*** (0,654)
Specialundervisning og/eller -klasse (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,011 (0,308)			1,309 (0,405)	
Skoleskift (Har skiftet skole mindst én gang ift. har ikke skiftet skole)		2,419* (1,179)	2,439** (1,093)		1,579 (0,702)	
Bor i lejlighed (Bor i lejlighed ift. bor ikke i lejlighed)		0,805 (0,245)			0,797 (0,241)	
Missing-værdi på lejlighed (Missing ift. ikke-missing)		7,181** (5,697)	7,783*** (5,979)		3,730** (2,350)	4,267** (2,608)
Bor sammen med to forældre (Bor med to forældre ift. bor ikke sammen med to forældre)		1,340 (0,424)			1,566 (0,487)	
Mor i arbejde (Mor er ift. mor er ikke i arbejde)		1,308 (0,359)			1,164 (0,308)	
Missing-værdi på mor i arbejde (Missing ift. ikke-missing)		0,784 (0,617)			0,870 (0,787)	
Debutalder for straffelovsovertrædelser (10-12 år ift. 13-17 år)		1,251 (0,600)			1,357 (0,654)	
Forudgående straffelovsovertrædelser (Er registreret ift. er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser)		2,830*** (0,827)	3,334*** (0,913)		2,232*** (0,611)	2,731*** (0,695)
Forælder med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom)		1,750** (0,487)	1,935** (0,521)		1,674* (0,452)	1,868** (0,490)
Søskende med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom)		0,929 (0,330)			0,760 (0,294)	
Ubetinget dom (Har modtaget ubetinget dom ift. betinget dom)		1,692 (0,633)			1,184 (0,466)	
Konstant	0,587*** (0,086)	0,018*** (0,011)	0,022*** (0,012)	0,587*** (0,086)	0,041*** (0,025)	0,084*** (0,033)

*p<0,10; ** p<0,05; *** p<0,01

15-17-årige: Recidiv til personfarlig kriminalitet

I lighed med resultaterne fra analyserne vedrørende de 15-17-åriges recidiv til straffelovs- og/eller særlovsovertrædelser, ses også af tabel 21, at der heller ikke for så vidt angår recidiv til personfarlig kriminalitet er en statistisk signifikant sammenhæng til, om de 15-17-årige har fået en sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet eller ej. Dette ses både af de tomme modeller og slutmodellerne, hvor der er kontrolleret for betydningen af øvrige forhold, og gælder, uanset om observationsperioden for kontrolgruppen startes ved det estimerede nævnsmødetidspunkt eller ved den gennemsnitlige observationsstart for eksperimentalgruppen.

Tabel 21

Regressionstabel over logistisk regression for recidiv til personfarlig kriminalitet for 15-17-årige med to forskellige observationsstart for kontrolgruppen. Odds ratio og (standardafvigelse). N=373.

Observationsstart for kontrolgruppen ved:	Estimeret nævns mødetidspunkt			Gennemsnitlig observationsstart for eksperimentalgruppe		
	Tom model	Start-model	Slutmodel	Tom model	Start-model	Slutmodel
Sag behandlet af Ungdomskriminalitetsnævnet (eksperimentalgruppe ift. kontrolgruppe)	0,782 (0,204)	0,822 (0,252)	0,806 (0,236)	0,908 (0,238)	0,950 (0,295)	0,929 (0,274)
Køn (Drenge ift. piger)		3,623*** (1,615)	3,359*** (1,514)		3,966*** (1,838)	4,168*** (1,973)
Herkomst (Indvandrere/efterkommer ift. dansk oprindelse)		1,632 (0,548)	1,782** (0,520)		1,446 (0,509)	
Forebyggende foranstaltninger efter lov om social service (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		1,783 (0,665)	2,248** (0,782)		2,624** (1,064)	3,068*** (1,200)
Anbragt uden for hjemmet efter lov om social service (Har været ift. har ikke været)		1,525 (0,498)			1,215 (0,427)	
Kontakt med psykiatrien (Har været ift. har ikke været)		2,168** (0,727)	2,260*** (0,684)		1,988** (0,682)	2,017** (0,611)
Specialundervisning og/eller -klasse (Har modtaget ift. har ikke modtaget)		0,844 (0,289)			1,027 (0,362)	
Skoleskift (Har skiftet skole mindst én gang ift. har ikke skiftet skole)		4,422 (3,993)			1,820 (1,274)	
Bor i lejlighed (Bor i lejlighed ift. bor ikke i lejlighed)		0,775 (0,297)			0,550 (0,214)	0,464** (0,175)
Missing-værdi på lejlighed (Missing ift. ikke-missing)		3,859* (3,093)	5,255** (4,185)		4,526** (3,251)	4,340** (2,802)
Bor sammen med to forældre (Bor med to forældre ift. bor ikke sammen med to forældre)		0,750 (0,289)			0,947 (0,374)	
Mor i arbejde (Mor er ift. mor er ikke i arbejde)		1,335 (0,395)			1,368 (0,416)	
Missing-værdi på mor i arbejde (Missing ift. ikke-missing)		2,150 (2,122)			0,877 (1,251)	
Debutalder for straffelovsovertrædelser (10-12 år ift. 13-17 år)		1,915 (0,808)			2,253 (1,158)	
Forudgående straffelovsovertrædelser (Er registreret ift. er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser)		1,725 (0,608)	1,976** (0,621)		2,062* (0,788)	2,410** (0,840)
Forælder med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom)		1,108 (0,357)			0,937 (0,323)	
Søskende med ubetinget dom (Mindst én ift. ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom)		0,721 (0,337)			0,701 (0,358)	
Ubetinget dom (Har modtaget ubetinget dom ift. betinget dom)		2,860** (1,180)	2,928*** (1,156)		2,591** (1,103)	2,587** (1,094)
Konstant	0,290*** (0,049)	0,006*** (0,006)	0,018*** (0,010)	0,250*** (0,044)	0,007*** (0,005)	0,014*** (0,009)

*p<0,10; ** p<0,05; *** p<0,01

Bilag 1 – Karakteristika anvendt i deskriptiv analyse

Tabel 22

Oversigt over operationalisering af karakteristika, der er anvendt i den deskriptive analyse, herunder deres udfaldsrum, kilde og operationalisering.

Karakteristika	Udfald	Kilde	Operationalisering
Alder ved indeksgerning	10-14 år 15-17 år	Dataudtræk fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat	Alder i år på gerningstidspunkt for indeksgerning inddelt i kategorierne 10-14 år og 15-17 år.
Køn	Dreng Pige	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Køn opgøres efter det 10. ciffer i personnummeret, hvor et lige ciffer indikerer at personen er pige og et ulige ciffer indikerer at personen er dreng.
Herkomst	Indvandrere/efterkommer Dansk oprindelse	Danmarks Statistik, registeret "BEF"	Udfaldet "indvandrere/efterkommer" omfatter børn/unge, der enten kan kategoriseres som indvandrere eller efterkommere. Indvandrere defineres jf. Danmarks Statistik som personer, der er født i udlandet, hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Efterkommere defineres som personer, der er født i Danmark, hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Personer med dansk oprindelse defineres jf. Danmarks Statistik som personer – uanset fødested – der har mindst én forælder, der både er dansk statsborger og født i Danmark. For yderligere oplysninger henvises til: https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/moduldata-for-befolkning-og-valg/ie-type Børnenes/de unges herkomst er opgjort ved udgangen af 2019.
Anbringelse uden for hjemmet forud for nævnsmødet	Har været anbragt uden for hjemmet Har ikke været anbragt uden for hjemmet	Dataudtræk fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat	Udfaldet "Har været anbragt uden for hjemmet" indikerer, at barnet/den unge har været anbragt uden for hjemmet forud for mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet. Udfaldet "Har ikke været anbragt uden for hjemmet" indikerer, at barnet/den unge ikke har været anbragt uden for hjemmet forud for mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet.
Forudgående straffelovsovertrædelser	1 overtrædelse Flere end 1 overtrædelse	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Udfaldet "1 overtrædelse" indikerer, at barnet/den unge er registreret med én mistanke/sigtelse for overtrædelse af straffeloven forud for nævnsmødet. Udfaldet "Flere end 1 overtrædelse" indikerer, at barnet/den unge er registreret med flere end én mistanke/sigtelse for overtrædelse af straffeloven forud for nævnsmødet. Denne afgrænsning medfører, at indeksgerningen er inkluderet i opgørelsen, såfremt denne udgør en straffelovsovertrædelse. Alle børn og unge, der har fået en sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, og som er henvist for personfarlig kriminalitet, er således registreret med mindst én forudgående straffelovsovertrædelse.

Debutalder	10-12 år 13-17 år	Dataudtræk fra Rigs- politiet	Udfaldet "10-12 år" indikerer, at barnet/den unge var 10-12 år på gerningstidspunktet for den første straffelovsovertrædelse, barnet/den unge er registreret med (som pågældende desuden er registreret med en mistanke for). Udfaldet "13-17 år" indikerer, at barnet/den unge var 13-17 år på gerningstidspunktet for den første straffelovsovertrædelse, barnet/den unge er registreret med (som pågældende desuden er registreret med en mistanke/sigtelse for).
Forudgående kontakt til psykiatrien	Kontakt Ingen kontakt	Danmarks Statistik, registrene "SSSY", "PSYK_ADM" og "LPR3".	Udfaldet "kontakt", indikerer at barnet/den unge forud for nævnsmødet er registreret med sygesikringskontakt med læger, der har specialer vedrørende psykiatri eller børne- og ungdomspsykiatri og/eller kontakt med psykiatriske afdelinger på offentlige eller private hospitaler i Danmark. Udfaldet "ingen kontakt" indikerer, at barnet/den unge ikke har nogen af ovenstående registreringer forud for nævnsmødet. <i>*Fra marts 2019 er registreret PSYK_ADM ændret til LPR3, hvorfra kontakt til psykiatrien afgrænses vha. af SOR-enhedens hovedspeciale i psykiatri eller børne- og ungepsykiatri svarende til patientkontakt hvor en psykiatrisk eller børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling har kontaktansvar.</i>
Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet	Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet Ingen afgørelse om anbringelse uden for hjemmet	Dataudtræk fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Udfaldet "Afgørelse om anbringelse uden for hjemmet" indikerer, at barnet/den unge ved nævnsmødet i Ungdomskriminalitetsnævnet har modtaget afgørelse efter ungdomskriminalitetslovens § 14. Udfaldet "Ingen afgørelse om anbringelse uden for hjemmet" indikerer, at barnet/den unge ved nævnsmødet i Ungdomskriminalitetsnævnet ikke har modtaget afgørelse efter ungdomskriminalitetslovens § 14.
Antal foranstaltninger jf. ungdomskriminalitetslovens § 13	1 foranstaltning jf. § 13 Flere end 1 foranstaltning jf. § 13	Dataudtræk fra Ungdomskriminalitetsnævnets sekretariat	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion. Ungdomskriminalitetsnævnet kan fastsætte et forbedringsforløb i form af en handleplan med en varighed på op til to år, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13. Handleplanen skal angive <i>en eller flere konkrete foranstaltninger</i>, som vurderes egnede for barnet/den unge i forhold til dennes problemer og behov. Udfaldet "1 foranstaltning jf. § 13" indikerer, at barnet/den unge ved nævnsmødet har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb, som indeholder én foranstaltning efter § 13 i ungdomskriminalitetsloven. Udfaldet "Flere end 1 foranstaltning jf. § 13" indikerer, at barnet/den unge ved nævnsmødet har modtaget en afgørelse om et forbedringsforløb, som indeholder flere end én foranstaltning efter § 13 i ungdomskriminalitetsloven. Nogle børn og unge, som har modtaget afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion har ikke har modtaget nogle foranstaltninger, jf. ungdomskriminalitetslovens § 13. Disse børn og unge har i stedet

			alene modtaget en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 14 og/eller en afgørelse om en straksreaktion, jf. ungdomskriminalitetslovens § 12.
Overholdte kontroller	Alle kontroller overholdt Ikke alle kontroller overholdt	Dataudtræk fra ungekriminalforsorgen	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion (og som dermed har haft et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen). Ungekriminalforsorgen skal kontrollere at barnet/den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Udfaldet "Alle kontroller overholdt" indikerer, at barnet/den unge har overholdt alle kontroller gennemført af ungekriminalforsorgen. Udfaldet "Ikke alle kontroller overholdt" indikerer, at barnet/den unge har undladt at overholde én eller flere kontroller gennemført af ungekriminalforsorgen. Formen og omfanget af ungekriminalforsorgens kontrol er beskrevet i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn §§ 11-15.
Unddraget tilsyn	Ingen tilsyn unddraget Tilsyn unddraget	Dataudtræk fra ungekriminalforsorgen	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion (og som dermed har haft et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen). Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at barnet/den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Udfaldet "Ingen tilsyn unddraget" indikerer, at barnet/den unge samt forældremyndighedsindehaverne har deltaget i alle tilsynssamtaler hos og besøg af ungekriminalforsorgen. Udfaldet "Tilsyn unddraget" indikerer, at barnet/den unge samt forældremyndighedsindehaverne har undladt at deltage i en/et eller flere tilsynssamtaler hos og/eller besøg af ungekriminalforsorgen. Ungekriminalforsorgens tilsyn er beskrevet i ungdomskriminalitetslovens § 48 samt i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn §§ 4-10.
Længde på tilsynsforløb	Kortere end 6 måneder 6 – 12 måneder 13- 24 måneder	Dataudtræk fra ungekriminalforsorgen	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion (og som dermed har haft et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen). Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med barnet eller den unge i den periode, hvor barnet eller den unge er undergivet foranstaltninger fastsat i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse jf. bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn § 5. Udfaldet 'Kortere end 6 måneder' indikerer, at barnet/den unge har haft et tilsynsforløb med en varighed på mindre end 6 måneder. Udfaldet '6-12 måneder' indikerer, at barnet/den unge har haft et tilsynsforløb med en varighed på 6-12 måneder. Udfaldet "13-24 måneder" indikerer, at barnet/den unge har haft et tilsynsforløb med en varighed på 13-24 måneder.

Tilsynsfrekvens	Høj tilsynsfrekvens Lav tilsynsfrekvens	Dataudtræk fra unge- kriminalforsorgen	Afgrænset til gruppen af børn/unge henvist for personfarlig kriminalitet med afgørelse om forbedringsforløb og/eller straksreaktion (og som dermed har haft et tilsynsforløb ved ungekriminalforsorgen). Tilsynsfrekvensen er opgjort som det gennemsnitlige antal dage mellem hvert tilsyn i barnets/den unges tilsynsforløb efter de første 60 dage efter afgørelsen i nævnet, da der gælder særlige regler for denne periode, jf. bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn §§ 6, 8 og 10. Udfaldet "Høj tilsynsfrekvens" indikerer, at barnet/den unge har gennemsnitligt mindre end 25 dage mellem hvert tilsyn. Udfaldet "Lav tilsynsfrekvens" indikerer, at barnet/den unge har gennemsnitligt mere end 25 dage mellem hvert tilsyn. Hyppigheden og timingen af ungekriminalforsorgens tilsyn er beskrevet i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn §§ 6, 8 og 10. Tilsynsfrekvens er beskrevet yderligere i devalueringen "Udmøntning af afgørelser, tilsyn og genindbringelse af sager."
-----------------	--	---	---

Bilag 2 – Kontrolvariable anvendt i effektmåling

Tabel 22

Oversigt over karakteristika, der er anvendt som kontrolvariable i effektmålingen, herunder deres udfaldsrum, kilde og operationalisering.

Karakteristika	Udfaldsrum	Kilde	Operationalisering
Alder	10-14 år 15-17 år	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Alder i år på gerningstidspunkt for indeks-gerning, udregnet som differencen mellem fødselsdato og gerningsdato. Inddelt i kategorierne 10-14 år og 15-17 år.
Køn	Dreng Pige	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Køn opgøres efter det 10. ciffer i person-nummeret, hvor et lige ciffer indikerer at personen er pige og et ulige ciffer indikerer at personen er dreng.
Herkomst	Indvandrer/efterkommer Dansk oprindelse	Danmarks Statistik, registeret "BEF"	Udfaldet "indvandrer/efterkommer" omfatter børn/unge, der enten kan kategoriseres som indvandrere eller efterkommere. Indvandrere defineres jf. Danmarks Statistik som personer, der er født i udlandet, hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Efterkommere defineres som personer, der er født i Danmark, hvor ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Personer med dansk oprindelse defineres jf. Danmarks Statistik som personer – uanset fødested – der har mindst én forælder, der både er dansk statsborger og født i Danmark. For yderligere oplysninger henvises til: https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/moduldata-for-befolkning-og-valg/ie-type Børnenes/de unges herkomst er opgjort ved udgangen af 2017 for kontrolgruppens vedkommende og ved udgangen af 2019 for eksperimentalgruppens vedkommende.
Missing-værdi på herkomst	Missing Ikke-missing	Danmarks Statistik, registeret "BEF"	Udfaldet "missing" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> kan kategoriseres som hverken "indvandrer/efterkommer" eller med "dansk oprindelse" i variablen "herkomst". Dette skyldes, at der ikke findes oplysninger om barnets/den unges herkomst i befolkningsdata for det pågældende år. Udfaldet "ikke-missing" indikerer, at barnet/den unge <i>kan</i> kategoriseres som enten "indvandrer/efterkommer" eller med "dansk oprindelse" i variablen "herkomst".
Forebyggende foranstaltninger efter lov om social service	Har modtaget Har ikke modtaget	Danmarks Statistik, registeret "BUFO"	Udfaldet "har modtaget" indikerer, at barnet/den unge har modtaget en forebyggende foranstaltning efter lov om social service forud for gerningsdatoen for indeks-gerningen. Forebyggende foranstaltninger omfatter de paragrafkoder, som jf. Danmarks Statistik hører under kategorien "forebyggende foranstaltninger". Udfaldet "har ikke modtaget" indikerer at barnet/den unge <i>ikke</i> har modtaget en

			sådan forebyggende foranstaltning forud for gerningsdatoen for indeksgerningen. For yderligere oplysninger henvises til: https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/moduldata-for-sociale-forhold--sundhedsvaesen--retsvaesen/pgf
Anbragt uden for hjemmet efter lov om social service	Har været Har ikke været	Danmarks Statistik, registeret "BUAF"	Udfaldet "har været" indikerer, at barnet/den unge har været anbragt uden for hjemmet jf. lov om social service med et starttidspunkt før gerningsdatoen for indeksgerningen. Udfaldet "har ikke været" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> har været anbragt uden for hjemmet jf. lov om social service med et starttidspunkt før gerningsdatoen.
Kontakt med psykiatrien	Har været Har ikke været	Danmarks Statistik, registrene "SSSY", "PSYK_ADM" og "LPR3".	Udfaldet "kontakt", indikerer at barnet/den unge forud for gerningsdatoen for indeksgerningen er registreret med sygesikringskontakt med læger, der har specialer vedrørende psykiatri eller børne- og ungdomspsykiatri og/eller kontakt med psykiatriske afdelinger på offentlige eller private hospitalet i Danmark. Udfaldet "ingen kontakt" indikerer, at barnet/den unge ikke har nogen af ovenstående registreringer forud for gerningsdatoen for indeksgerningen. <i>*Fra marts 2019 er registeret PSYK_ADM ændret til LPR3, hvorfra kontakt til psykiatrien afgrænses vha. af SOR-enhedens hovedspeciale i psykiatri eller børne- og ungdomspsykiatri svarende til patientkontakt hvor en psykiatrisk eller børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling har kontaktansvar</i>
Specialundervisning og/eller -klasse	Har modtaget Har ikke modtaget	Danmarks Statistik, registeret "UDSP"	Udfaldet "har modtaget" indikerer, at barnet/den unge har modtaget mindst 15 timers specialundervisning (gennemsnitligt) om ugen og/eller at barnet den unge har gået i en specialklasse, begge med et starttidspunkt før gerningsdatoen for indeksgerningen. Udfaldet "har ikke modtaget" indikerer, at barnet/den unge ikke har modtaget specialundervisning eller har gået i specialklasse jf. beskrivelsen ovenfor. For yderligere oplysninger henvises til: https://www.dst.dk/extranet/ForskningVarebellister/UDSP%20-%20Specialundervisning.html
Skoleskift	Har skiftet skole mindst en gang Har ikke skiftet skole	Danmarks Statistik, registeret "KOTRE"	Udfaldet "har skiftet skole mindst en gang" indikerer, at barnet/den unge har skiftet skole mindst én gang i perioden fra barnets/den unges første registrering som elev indtil 10 år senere <i>eller</i> indtil gerningsdatoen for indeksgerningen (afhængigt af hvilken dato, der er den tidligste). Udfaldet "har ikke skiftet skole" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> har skiftet skole i perioderne beskrevet ovenfor.
Bor i lejlighed	Bor i lejlighed Bor ikke i lejlighed	Danmarks Statistik, registrene "BEFADR", "BEFBOP" og "BBRENHED".	Udfaldet "bor i lejlighed" indikerer, at barnet/den unge den 31. december 2016 for kontrolgruppens vedkommende og den 31. december 2018 for eksperimentalgruppens vedkommende boede på en adresse, der i hhv. 2016 og 2018 var registreret som lejlighed. Udfaldet "bor ikke i lejlighed" indikerer, at barnet/den unge den 31. december 2016 for kontrolgruppens vedkommende og den 31. december 2018 for

			eksperimentalgruppens vedkommende boede på en adresse, der i hhv. 2016 og 2018 <i>ikke</i> var registreret som lejeboelig.
Missing-værdi på lejeboelig	Missing Ikke-missing	Danmarks Statistik, registrene "BE-FADR", "BEFBOP" og "BBRENHED".	Udfaldet "missing" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> kan kategoriseres med hverken "bor i lejeboelig" eller "bor ikke i lejeboelig" i variabelen "bor i lejeboelig". Dette skyldes enten mangelfulde oplysninger om barnets/den unges adresse eller mangelfulde oplysninger om adressens udlejningsforhold. Udfaldet "ikke-missing" indikerer, at barnet/den unge <i>kan</i> kategoriseres med enten "bor i lejeboelig" eller "bor ikke i lejeboelig" i variabelen "bor i lejeboelig".
Bor sammen med to forældre	Bor med to forældre Bor ikke med to forældre	Danmarks Statistik, registrene "BE-FADR" og "BEFBOP".	Udfaldet "bor med to forældre" indikerer, at barnet/den unge samt barnets to forældre er registreret som bosat på samme adresse på tidspunktet for gerningsdatoen for indeksgerningen. Udfaldet "bor ikke med to forældre" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> er registreret som bosat på samme adresse som to forældre på tidspunktet for gerningsdatoen for indeksgerningen.
Mor i arbejde	Mor er i arbejde Mor er ikke i arbejde	Danmarks Statistik, registeret "AKM"	Udfaldet "mor er i arbejde" indikerer, at barnets/den unges mor er registreret som værende selvstændig, medarbejdende ægtefælle eller lønmodtager. Udfaldet "mor er ikke i arbejde" indikerer, at barnets/den unges mor er registreret som værende arbejdsløs, modtager af sygedagpenge, uddannelsesgodtgørelse, orlovsydelse mm., under uddannelse, førtidspensionist, folkepensionist, efterlønsmodtager mv., kontanthjælpsmodtager eller andet. Om moren er i arbejde eller ej er opgjort ved udgangen af 2016 for kontrolgruppens vedkommende og ved udgangen af 2018 for eksperimentalgruppens vedkommende.
Missing-værdi på mor i arbejde	Missing Ikke-missing	Danmarks Statistik, registeret "AKM"	Udfaldet "missing" indikerer, at barnet/den unge <i>ikke</i> kan kategoriseres med hverken "mor er i arbejde" eller "mor er ikke i arbejde" i variabelen "mor i arbejde". Dette skyldes enten mangelfulde oplysninger om barnets/den unges mor eller mangelfulde oplysninger om morens socioøkonomiske klassifikation i registeret for det pågældende år. Udfaldet "ikke-missing" indikerer, at barnet/den unge <i>kan</i> kategoriseres med enten "mor er i arbejde" eller "mor er ikke i arbejde" i variabelen "mor i arbejde".
Debutalder for straffelovsovertrædelser	10-12 år 13-17 år	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Udfaldet "10-12 år" indikerer, at barnet/den unge var 10-12 år på gerningstidspunktet for den første straffelovsovertrædelse, barnet/den unge er registreret med (som pågældende desuden er registreret med en mistanke for). Udfaldet "13-17 år" indikerer, at barnet/den unge var 13-17 år på gerningstidspunktet for den første straffelovsovertrædelse, barnet/den unge er registreret med (som pågældende desuden er registreret med en mistanke/sigtelse for).
Forudgående straffelovsovertrædelser	Er registreret for forudgående straffelovsovertrædelser	Dataudtræk fra Rigspolitiet	Udfaldet "er registreret for forudgående straffelovsovertrædelser" indikerer, at barnet/den unge er registreret med mindst én overtrædelse af straffeloven forud for gerningsdatoen for indeksgerningen.

Er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser		Udfaldet "er ikke registreret for forudgående straffelovsovertrædelser" indikerer, at barnet/den unge ikke er registreret med nogen overtrædelser af straffeloven forud for gerningsdatoen for indeksgerningen.	
Forælder med ubetinget dom	Mindst én biologisk forælder har modtaget en ubetinget dom Ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom	Danmarks Statistik, registeret "KRAF"	Udfaldet "mindst én biologisk forælder har modtaget en ubetinget dom" indikerer, at barnet/den unge har mindst én biologisk forælder, som er idømt en ubetinget dom forud for gerningsdatoen for deres barns indeksgerning. Udfaldet "ingen biologiske forældre har modtaget en ubetinget dom" indikerer, at barnet/den unge ikke har en biologisk forælder, som er idømt en ubetinget dom forud for gerningsdatoen for deres barns indeksgerning.
Søskende med ubetinget dom	Mindst én biologisk søskende har modtaget en ubetinget dom Ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom	Danmarks Statistik, registeret "KRAF"	Udfaldet "mindst én biologisk søskende har modtaget en ubetinget dom" indikerer, at barnet/den unge har mindst én biologisk søskende, som er idømt en ubetinget dom forud for gerningsdatoen for barnets/den unges egen indeksgerning. Udfaldet "ingen biologiske søskende har modtaget en ubetinget dom" indikerer, at barnet/den unge ikke har en biologisk søskende, som er idømt en ubetinget dom forud for gerningsdatoen for barnets/den unges egen indeksgerning.
Ubetinget dom	Har modtaget ubetinget dom Har modtaget betinget dom	Danmarks Statistik, registrene "KRAF" og "KRKO".	Afgrænset til gruppen af unge, som var 15-17 år på gerningstidspunktet for indeksgerningen. Udfaldet "har modtaget ubetinget dom" indikerer, at den 15-17-årige har modtaget en ubetinget dom for indeksgerningen. Udfaldet "har modtaget betinget dom" indikerer, at den 15-17-årige har modtaget en betinget dom for indeksgerningen. Udfaldsrummet omfatter udelukkende ubetingede eller betingede domme, da 15-17-årige skal være idømt en betinget eller ubetinget dom for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, for at kunne blive henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 2.

Effektmåling med fokus på recidiv

En devaluering af Ungdomskriminalitetsnævnet

Forfatter

Tine Fuglsang

Signe Bechmann Hansen

Cecilie Fjeldberg Hjarsen

Dato

Maj 2023

Justitsministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Telefon

72 26 84 00

Email

jm@jm.dk

ISBN

978-87-94425-00-1